

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Diplomová práce

Ochrana osobnosti a kamerové systémy

Bc. Oldřich Orság

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Oldřich Orság

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Ochrana osobnosti a kamerové systémy

Název anglicky

The protection of personality and CCTV systems.

Cíle práce

Cílem teoretické části diplomové práce je rozbor současného stavu ochrany osobnosti a městského kamerového dohlížecího systému. Zhodnotit vztah ochrany osobnosti k městskému kamerovému dohlížecímu systému, který používá městská policie v Karlovarském kraji.

V praktické části práce je záměrem, získat spolehlivou odpověď na otázku jestli je při využívání městského kamerového dohlížecího systému ochrana osobnosti dostatečně ochráněna.

Metodika

Rešeršní část práce je zpracována sběrem sekundárních dat s následnou analýzou platných právních předpisů, odborných literárních pramenů, které se zabývají problematikou ochrany osobnosti a městského kamerového dohlížecího systému. Praktická část provádí rozbor platné právní normy v praxi, která umožňují používání městského kamerového dohlížecího systému. Na základě takto provedeného rozboru bude provedeno šetření a komparace teoretického vymezení právní normy s použitím právní normy v praxi.

Doporučený rozsah práce

60-80 stran

Klíčová slova

Bezpečnost, městský kamerový dohlížecí systém, ochrana osobnosti

Doporučené zdroje informací

BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., Kamerové systémy v praxi. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5
BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6
ČESKO, Ústava České republiky, Praha: Armex, 2012. ISBN 978-80-87451-15-1
FLEGL, V. Listina základních práv a svobod v aplikační praxi ČR. Praha: C. H. Beck, 1997. ISBN 80-7179-149-0
GILLERNOVÁ, I., Slovník základních pojmů z psychologie. Praha: Nakladatelství Fortuna, 2000. ISBN 80-7168-683-2
HARTL, P. Stručný psychologický slovník. Praha: Nakladatelství Portál, 2004. ISBN 80-7178-803-1
HURDÍK, J., LAVICKÝ, J., TELEČ, I. Občanské právo hmotné I. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství: Aleš Čeněk, 2008. ISBN 978-80-7380-136-6
KNAP, K., Ochrana osobnosti podle občanského práva. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-484-6
KNAP, K., ŠVESTKA, J., Ochrana osobnosti v Československém občanském právu. Praha: Orbis, 1969

Předběžný termín obhajoby

2015/16 LS – PEF

Vedoucí práce

Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2015

JUDr. Jana Borská

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 11. 11. 2015

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 28. 02. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Ochrana osobnosti a kamerové systémy" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 22.3.2016

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval Ing. JUDr. Evě Daniele Cvik, že mi umožnila sepsání této diplomové práce, za odborné vedení, motivaci, iniciativní rady a připomínky při jejím zpracování. Díky patří i osloveným ředitelům městských policí, za jejich velmi ochotnou spolupráci a vstřícnost.

Ochrana osobnosti a kamerové systémy

Souhrn

Diplomová práce se věnuje detailně ochranou osobnosti v České republice, neboť se vyskytuje v celém právním řádu a právo na ochranu osobnosti je základní právo v Listině základních práv a svobod. Účel práce je analyzovat nejen rozvoj, ale i soudobý stav ochrany osobnosti a konfrontovat toto právo s městským kamerovým dohlížecím systémem, který vyživá městská policie v Karlovarském kraji. V České republice existuje střet dvou složek základních práv a svobod, práva na bezpečné žití ve společnosti a práva na soukromí. Střetnutí těchto dvou složek práva je porovnáváno z poznatků různých právních úprav. Práce je zpracována z rozkladu právních norem platných v České republice s následným výzkumem u městských policií Karlovarského kraje.

Klíčová slova: městský kamerový dohlížecí systém, bezpečnost, ochrana osobnosti, Karlovarský kraj, ochrana osobních údajů, kriminalita, Ústava České republiky, Úřad na ochranu osobních údajů, občanský zákoník, městská policie

The protection of personality and CCTV systems

Summary

The thesis deals in detail the protection of personality in the Czech Republic because it occurs throughout the legal order and infringing on privacy is a fundamental right in the Charter of Fundamental Rights and Freedoms. The purpose is to analyze not only the development but also the current state of protection of personality and the right to confront the urban CCTV supervisory system that indulging city police in the Carlsbad region. In the Czech Republic there is a conflict between two components of fundamental rights and freedoms, the right to safe living in society and the right to privacy. Clash of these two components law is compared to the findings of various laws. The work is handled from the decomposition laws in force in the Czech Republic followed up with police outside the city of Karlovy Vary region.

Keywords: CCTV system, safety, protection of personality, Karlovy Vary region, privacy, criminality, The Constitution of the Czech Republic, The Office for Personal Data Protection, the Civil law, city police

Obsah

1 Úvod.....	9
2 Cíl práce a metodika	10
2.1 Cíl práce	10
2.2 Metodika	10
3 Teoretická část.....	11
3.1 Literární rešerše.....	11
3.2 Dějiny soukromého práva v českých zemích.....	11
3.2.1 Obecný zákoník občanský	12
3.2.2 Občanský zákoník z roku 1950.....	13
3.2.3 Občanský zákoník z roku 1964.....	13
3.2.4 Nový občanský zákoník z roku 2012.....	14
3.3 Ochrana osobnosti.....	15
3.4 Ochrana osobních údajů	16
3.5 Nový občanský zákoník	20
3.6 Kamerový systém.....	23
3.7 Městská policie a kamerový systém.....	28
4 Praktická část	33
4.1 Karlovarský kraj.....	33
4.2 Městský kamerový dohlížecí systém v Karlovarském kraji	33
4.3 Městský kamerový dohlížecí systém v Karlových Varech	43
4.4 Městský kamerový dohlížecí systém v Chebu	49
4.5 Městský kamerový dohlížecí systém v Sokolově	54
5 Shrnutí.....	60
5.1 Shrnutí praktické části práce	60
6 Závěr.....	63
7 Seznam použitých zdrojů	64

1 Úvod

O názvu diplomové práce „Ochrana osobnosti a kamerové systémy“ lze hovořit, jako o problematice, která je aktuální jak v současnosti, tak i v budoucnosti, protože analyzuje střet dvou zásadních práv České republiky. Právo na soukromí proti ochraně vlastnictví a jejich vzájemné střetnutí. Podstatná úloha je si připomenout, co máme, co vlastníme a co si přejeme ochraňovat. Ochrana soukromí vzbudí zájem každého, když zjistí, jak málo si uvědomujeme případnou ztrátu vlastního soukromí. Neustále se zvětšující počet nainstalovaných kamerových systémů, které sledují velice rozsáhlé území veřejného prostranství je závažné varování jak nám odejmout naše soukromí.

Diplomová práce je orientována na městský kamerový dohlížecí systém, který je budován orgánem veřejné moci a jeho využívání v územích veřejnosti přístupných. Tyto kamerové systémy jsou úmyslně instalovány za účelem předcházet a odhalovat kriminalitu, vandalismus a zajišťování bezpečnosti občanů i ochrany majetku.

Současné, ale i budoucí období bude klást nemalý důraz na prevenci kriminality. Jeden z nástrojů, který plní úlohu prevence kriminality je městský kamerový dohlížecí systém, který je v předešlých letech hodně využíván. Je sympatické číst výsledky různých statistik, které uvádějí, že zásluhou kamerového systému se zdařilo, zajistit příjezd policejní hlídky na místo, zamezit nebo odvrátit páchání přestupku, správního deliktu nebo trestného činu s možným dopadením pachatele protiprávního jednání. V případě, že se jedná o možnou záchranu našeho majetku, zdraví nebo dokonce života, žádný občan se nezamyslí nad množstvím nainstalovaných kamerových bodů v místě, kudy každý den prochází. Samozřejmě občan doufá, že tyto kamery stát nebo organizace provozuje pro naši ochranu a ne proti nám. Neúmyslně tím poskytujeme souhlas k potencionálnímu zvyšování množství kamerových systémů a neuvědomujeme si, že tím pomalu a jistě přicházíme o naše soukromí.

V současné společnosti jsou předpisy ochraňující osobnost nezbytností. Vymezení pojetí co je lidská osobnost v právní legislativě nenalezneme, ačkoliv několik právních předpisů toto pojetí používá.

2 Cíl práce a metodika

Diplomová práce s názvem „Ochrana osobnosti a kamerové systémy“, je zpracována na základě výzkumu ochrany osobnosti v České republice a městského kamerového dohlížecího systému, který je využíván v Karlovarském kraji městskou policií.

2.1 Cíl práce

Cílem teoretické části diplomové práce je analýza soudobého statusu základních lidských práv, práva na soukromí a práva na osobní bezpečnost. Objasnit současné právní předpisy vztahující se k užívání městského kamerového dohlížecího systému, a jestli jsou v souladu s pojetím svobody člověka. Vysvětlit opodstatněnost využívání městského kamerového dohlížecího systému, který používá městská police v rámci prevence kriminality.

V praktické části práce je cíl, zjistit odpověď na otázku, jestli je při užívání městského kamerového dohlížecího systému dostatečně ochráněna ochrana osobnosti. Stanovit, zda městský kamerový dohlížecí systém u městské policie v Chebu, Sokolově a Karlových Varech je jako jeden z nástrojů prevence kriminality dostatečně používán v porovnání s finančními investicemi na jeho zřízení, rozšíření a provoz od roku 2008 do 2014.

2.2 Metodika

Rešeršní část práce je zpracována sběrem sekundárních údajů s následnou analýzou webových stránek státních institucí, účinných právních norem, odborných literárních materiálů, které se věnují oblasti ochrany osobnosti a městského kamerového dohlížecího systému. Praktická část analyzuje účinné právní předpisy v praxi, které umožňují využívání městského kamerového dohlížecího systému, zejména u městské policie. Sběrem sekundárních údajů vymezit působení městského kamerového systému na obecnou kriminalitu. Získaná data sběrem druhotných údajů od městských policií z Karlovarského kraje z interního zdroje jsou následně zhodnoceny deskriptivní metodou v grafickém vyobrazení.

3 Teoretická část

3.1 Literární rešerše

Úlohou této části diplomové práce je výklad různých pojmů, které jsou podstatné pro porozumění celé práce. Generální pojem pro pochopení celé práce je ochrana osobnosti. Podstatné je i objasnění všech platných právních norem v České republice, které se uplatňují k ochraně osobnosti a k městskému kamerovému dohlížejícímu systému.

I když se tato práce věnuje problematice ochrany osobnosti, je třeba se souhrnně věnovat stylizováním a vymezením pojmu osobnost. V zásadě každý vědní odvětví má k problematice lidské osobnosti co sdělit. Osobnost je také vymezena jako „*celek duševního života*.“¹ V psychologii je osobnost označována jako individuum, jednatel, ale také soustava vlastností, které popisují osobitost daného člověka. Každá osobnost je tedy unikátní, neopakovatelná. „*Žádný člověk se nenarodí jako osobnost, ta se formuje v průběhu celého života*.“²

3.2 Dějiny soukromého práva v českých zemích

Pro evropskou historii je významné sjednocování, jak v rámci jednotlivých států, tak i celého kontinentu. Výrazná část přitom náleží právu.

České právo soukromé patří do kontinentálního právního systému, historicky spočívajícího na římskoprávních základech. Určující v našem novodobém právním rozvoji byla příslušnost k oblasti práva rakouského, který lze nazývat souborem Česko – rakouským. Zároveň je třeba zdůraznit, že také český právní vývoj byl již tradičně pod vlivem německé právní kultury. Přestože tato spřízněnost nebyla ani v období socialismu zcela popřena, tak až novým občanským zákoníkem se k této tradici programově vracíme.³

¹ HARTL, P. *Stručný psychologický slovník*. Praha: Nakladatelství Portál, 2004. ISBN 80-7178-803-1

² GILLERNOVÁ, I., BAHBOUH, R., MERTIN, V. *Slovník základních pojmů z psychologie*. Praha: Nakladatelství Fortuna, 2000. ISBN 80-7168-683-2

³ MELZER, F., TĚGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

3.2.1 Obecný zákoník občanský

Obecný občanský zákoník byl vyhlášen císařským patentem v roce 1811. Rušil starší soukromoprávní předpisy s výjimkou zvláštních soukromých práv. Platil pro všechny rakouské země, pro všechny obyvatele i pro cizince. Uplatňoval princip svobody, rovnosti a svrchovanosti. Ústřední princip svobody se odrážel i ve vlastní systematice, čemuž odpovídá ochrana vlastnictví a smluvní volnost, dále především šlo o formální rovnost před zákonem. Princip svrchovanosti se projevoval v nadřazeném postavení jedné osoby nad druhou, což bylo dáno právně i fakticky. Až do první světové války zůstal text tohoto zákona nedotčen, ale občanské právo se postupně měnilo. Důsledkem válečných událostí se zvýraznila nutnost změn některých ustanovení. A následně docházelo k postupnému přijímání dílčích novel. Po vzniku Československa se začalo pracovat na rektifikaci občanského práva. Ministerstvo spravedlnosti nejdříve pořídilo český překlad Obecného občanského zákoníku a zvažovalo jej zavést jako jednotný občanský zákoník na celém území. Speciálně zřízená komise rozhodla, že nebude tvořen od základu nový občanský zákoník, ale bude upraven a zmodernizován občanský zákoník z roku 1811.⁴

Vliv dřívějších teorií o ochraně osobnosti se projevil i v rakouském obecném zákoníku občanském z roku 1811. V první větě § 16 v rakouském obecném zákoníku je stanoveno „Jeder Mensch hat angeborne, schon durch die Vernunft einleuchtende Rechte, und ist daher als eine Person zu betrachten“.⁵

Rakouský obecný zákoník občanský je pořád posuzován jako významné a myšlenkově soudržné dílo spočívající na filozofickém základu. Platil pouze jen na území Českého království, nikoli na Slovensku. Bohužel vzhledem k politickému vývoji v roce 1937 nebyl vládní návrh československého občanského zákoníku přijat. Ani po druhé světové válce nebyla politická situace příznivá k vládnímu návrhu československého občanského zákoníku.

⁴ MELZER, F., TÉGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

⁵ DEMOKRATIEZENTRUM WIEN. *O základních právech a jejich vývoji v Rakousku*. [on-line]. [cit. 2015-08-10]. Dostupný z WWW: http://www.demokratiezentrum.org/fileadmin/media/pdf/welan_grundrechte.pdf

3.2.2 Občanský zákoník z roku 1950

Z důvodu neschválení vládního návrhu občanského zákoníku došlo v meziválečné době nakonec pouze k částečné úpravě soukromého práva. Až po nástupu komunismu mělo ministerstvo spravedlnosti předložit do září 1950 osnovy hlavních právních předpisů kodifikujících nové lidově – demokratické právo. Vlastní občanský zákoník byl nakonec přijat dne 25. října 1950 s účinností od 1. ledna následujícího roku. Hlavní rysy občanského zákoníku byly ideologizace a nadřazení zájmu celku, úprava majetkových vztahů a celkové zjednodušení a zestručnění. Některá ustanovení byla převzata také ze sovětského práva. V době dobových ideologických limitů, představoval tento občanský zákoník poměrně zdařilé legislativní dílo, které propojovalo českou i slovenskou právní tradici a reagující na podněty meziválečné právní vědy i společenské podmínky.⁶

Občanský zákoník nastavil následující obecná i určitá myšlenková schémata, která v oboru občanského práva přetrvávají doposud. Pravděpodobně i zásluhou účasti některých právníků činných za první Československé republiky má formální vyjádření zákonných ustanovení vysoký význam.

3.2.3 Občanský zákoník z roku 1964

V souvislosti na společenské a právní proměny se na začátku 60. let začala připravovat nová kodifikace občanského práva, která se měla orientovat na socialistické vztahy, protože kritika stávajícího zákoníku z roku 1950 byla poměrně výrazná. Občanský zákoník byl přijat dne 26. února 1964 a jak uváděli jeho autoři, vychází ze zcela nového pojetí občanského práva a přináší proti dřívější právní úpravě řadu podstatných změn, které jsou výrazem socialistických společenských vztahů. Přijetí tohoto zákona přineslo zásadní odklon nejen od civilistické tradice, ale také od reálného fungování společnosti.⁷

Vznikem občanského zákoníku v roce 1964 byl vytvořen významný, pozitivní posun do problematiky osobnostních práv. Tento zákon vybudoval svým obsahem a rozsahem

⁶ MELZER, F., TĚGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

⁷ MELZER, F., TĚGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

legislativní základ v ochraně osobnosti fyzických osob i komplexní občanskoprávní postavení.⁸

Rok 1989 byl přelomový pro naše historické a politické dějiny. Po sametové revoluci byla nezbytnost změnit právní systém v souladu s demokratickou a evropskou normou. Ztrátou vlády jedné politické strany začala přeměna výrobních prostředků do soukromého sektoru za účelem zisku, která přinesla předpoklad svobodného rozmachu individuálních práv člověka. Z tohoto hlediska byla nutnost okamžitě přetvořit ústavní pořádek a to zrodem ústavních právních předpisů jako je Listina základních práv a svobod a Ústava České republiky. Výrazným skutkem v této době byl začátek činnosti Ústavního soudu v ČR, který se stal ručitelem zachování ústavních předpisů i předpisů nižší právní síly. Následující významný a nesnadný krok z pohledu práva přišel po vstoupení České republiky do Evropské unie.

3.2.4 Nový občanský zákoník z roku 2012

Nový občanský zákoník přináší skutečně revoluční změny v pojetí soukromého práva. Po totalitních právních předpisech, občanském zákoníku z roku 1950 a 1964, založených na pozitivistickém přístupu k právu, přichází kodex, který vyzdvihuje přirozená nezadatelná práva člověka. A tato práva chrání jako největší hodnotu. Nové pojetí má svůj odraz v základních zásadách soukromého práva a principech, na kterých je občanský zákoník postaven.⁹

Základním obecným ideovým zdrojem rektifikace je vládní návrh občanského zákoníku bývalého Československa z roku 1937, který nebyl jako zákon přijat kvůli událostem následujícím po mnichovské dohodě. Z koncepčního hlediska má význam, že tento vládní návrh sledoval modernizační revizi rakouského obecného občanského zákoníku z roku 1811 v jeho konfrontaci s novějšími evropskými zákoníky, zejména německým a švýcarským.¹⁰

Je samozřejmé, že návrh občanského zákoníku připravený před sedmdesáti lety nemůže být plně inspirující legislativní materiál pro současnost, protože v mnohém zastaral. Proto musel být podroben zásadní obsahové revizi.

⁸ KNAP, K., *Ochrana osobnosti podle občanského práva*, Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-484-6

⁹ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

¹⁰ MELZER, F., TĚGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

3.3 Ochrana osobnosti

Prvotní moment ochrany osobnosti fyzické osoby bylo schválení Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod. Tímto momentem Česká republika dospěla ke shodě s mezinárodní normou. Právní modifikace ochrany osobnosti není zakotvena jen v ústavním pořádku, ale existuje v mnoho dalších zákonech a předpisech ochraňujících osobnostní práva např. *Občanský zákoník*,¹¹ *Zákon o ochraně osobních údajů*¹² a mnoho dalších. Nejvyšší právní sílu v České republice mají dva nejdůležitější právní předpisy a to je Ústava České republiky a Listina základních práv a svobod. Všechny ostatní právní normy musí být ve shodě s těmito nejvyššími předpisy. V čl. 1 Ústavy ČR je předepsáno, že „*Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.*“¹³

Ústavní zákon je základ v ochraně lidské důstojnosti, svobody, demokracie i rovnoprávnosti. Listina základních práv a svobod hovoří o rovnosti, důstojnosti a svobodě a stanovuje základní práva a svobody za nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné. Nezadatelnost základních práv a svobod znamená, že jedinec je nemůže předat někomu jinému, ani k tomu nesmí být nucen. Nezcizitelnost je, že se nepřipouští smluvní nebo jednostranné odnětí nebo omezení základního práva nebo svobody. Nepromlčitelnost formuluje, že jedinec nemůže neuplatněním práva o něj přijít a státní moc se nemůže domáhat takového neuplatnění. Nezrušitelnost pak znamená, že státní moc může práva a svobody uznat, nikoliv však *zrušit* či *prohlásit za neplatné*.¹⁴

Základní práva a svobody jsou zaručena všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, náboženství, politického myšlení, sociálního původu, příslušnosti k etnické menšině, majetku nebo jiného postavení. Nepochybná nedotknutelnost lidského života je zaručena tím, že každý má právo na život. Další nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je možné prolomit, ale pouze jen v případech stanovených v zákoně.¹⁵ Za hodně zásadní v ochraně osobnosti je považován v Listině čl. 10, kde je jednoznačně definováno, že „*každý má právo, aby byla*

¹¹ PRAŽÁK, Z., *Občanský zákoník*. Český Těšín: Poradce, 2012. ISBN 978-80-7365-338-5

¹² BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

¹³ ČESKO, *Ústava České republiky*, Praha: Armex, 2012. ISBN 978-80-87451-15-1

¹⁴ FLEGL, V. *Listina základních práv a svobod v aplikační praxi ČR*. Praha: C.H. Beck, 1997. ISBN 80-7179-149-0

¹⁵ FLEGL, V. *Listina základních práv a svobod v aplikační praxi ČR*. Praha: C.H. Beck, 1997. ISBN 80-7179-149-0

*zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, ale také, že každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.*¹⁶

Základní lidská práva jednotlivce jako fyzické osoby zabezpečuje stát. „*Stát upravuje a chrání hodnoty spjaté s lidskou osobností jedince.*“¹⁷ Stát ze své dominantní funkce zajišťuje všem ochranu základních hodnot, které pokládá za nevyhnutelné. „*Na ochranu své osobnosti má právo fyzická osoba, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy.*“¹⁸ Tato všeobecná zásada ochrany osobnosti vystihuje jen nejtypičtější prvky a projevy osobnosti.

S ochranou osobnosti je též neodmyslitelně spjata následující právní norma a tím je zákon na ochranu osobních údajů. „*Osobním údajem je jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.*“¹⁹

Každý člověk má vlastní soukromí a je nezbytností si ho neustále chránit. Jednotlivec má k tomu, aby si sám chránil vlastní soukromí jen omezené prostředky, když je přirovnáme s nástroji těch, kteří mají možnost do soukromí zasahovat. „*Proto musí existovat právní ochrana toho slabšího partnera, která stanoví, za jakých podmínek smí být do jeho soukromí intervenováno. Soukromí je institutem, který prochází napříč právním řádem.*“²⁰

3.4 Ochrana osobních údajů

Neodborným pohledem se může občanovi zdát, že stát na sebe přenáší jistou úlohu ochránce soukromí. Nelze si nevšimnout náchylnosti občana spoléhat na stát při ochraně práv

¹⁶ FLEGL, V. *Listina základních práv a svobod v aplikační praxi ČR*. Praha: C.H. Beck, 1997. ISBN 80-7179-149-0

¹⁷ KNAP, K., ŠVESTKA, J., *Ochrana osobnosti v Československém občanském právu*. Praha: Orbis, 1969

¹⁸ PRAŽÁK, Z., *Občanský zákoník*. Český Těšín: Poradce, 2012. ISBN 978-80-7365-338-5

¹⁹ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

²⁰ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

v návaznosti na ochranu osobnosti. Mnoho lidí mají názor, že soudní ochrana osobnosti není pro občany tolik účinná a to z příčiny trvání řízení, nákladnosti či nezbytnosti právní pomoci. Z této příčiny stále více jedinců využívá stát, při řešení problémů v odvětví ochrany soukromí a to s podporou speciálně orientovaných úřadů např. Úřad pro ochranu osobních údajů, Veřejný ochránce práv atd. „*Smyslem zákona o ochraně osobních údajů je realizovat právě také Listinou zaručené právo na ochranu občana před neoprávněným zasahováním do jeho soukromého a osobního života nebo zneužíváním osobních údajů.*“²¹ Zákon o ochraně osobních údajů byl přijat v roce 2000, posléze byl již mnohokrát novelizován, ale některé z novel nejsou účinné dodnes.

K pochopení správné interpretace zákona o ochraně osobních údajů je potřeba dobře porozumět několika zásadním pojmům. Tento zákon je zaměřen na zpracování osobních údajů, které zákon rozděluje na údaje osobní, citlivé a anonymní a je z výkladu jasně patrné, co má být chráněno. Tyto základní pojmy vysvětluje zákon na ochranu osobních údajů, ale také mezinárodní právní akty, které jsou pro Českou republiku samozřejmě závazné.

K vysvětlení základního pojmu osobní údaj existuje mnoho postojů. V podstatě se i odborná literatura shoduje s výkladem, že jde o libovolnou informaci, která umožňuje identifikovat fyzickou osobu. Schopnosti současné informační společnosti jsou enormní a nelze vytvořit seznam všech údajů, které můžeme pokládat za osobní. V praxi se osobní údaj zpracovává v různorodých oblastech. Proto nastává nezbytnost vymezit tento pojem. Není možné na něj nahlížet izolovaně, je třeba znát další okolnost zpracování tohoto údaje. Zákon o ochraně osobních údajů definuje pojem osobní údaj takto. „*Osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.*“²² Další definici uvádí Směrnice Evropského parlamentu a Rady, že „*osobním údajem se rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě. Identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na*

²¹ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

²² BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

*jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity.*²³

Podle těchto definic můžeme hovořit o osobním údaji, jestliže může být fyzická osoba což je subjekt údajů identifikována a je možnost identifikovanou osobu odlišit od jiné na základě získaných údajů. Mezi subjektem údajů a významem údaj, který je specifický pro určení identity, vzniká určitá souvislost. Takovým údajem je například jméno a příjmení, adresa bydliště, rodné číslo, podpis, otisk prstu, DNA. Údaj by měl umožnit podstatně určit fyzickou osobu, odlišit ji od jiné osoby. Přesto mnohdy takové údaje nemusí být dostačující, protože prozrazují o této osobě málo informací. Mají úlohu poskytnout návod k případným dalším údajům o dotyčné osobě, jako je např. majetkový poměr, rasový původ, způsob oblékání, spotřebitelské zvyky atd. Až tyto konkrétní údaje pak prozradí lidskou identitu.

Mezi zvláštní kategorií osobních údajů patří citlivý údaj. *„Citlivým údajem osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů.*²⁴ Citlivý je označován proto, že jeho zneužití může mít pro subjekt údajů dosti závažné následky, například ve formě diskriminace. V zákoně je jasně uvedeno, jaké citlivé údaje je možné zpracovávat. Citlivé údaje je možné zpracovávat jestliže *„subjekt údajů dal ke zpracování výslovný souhlas nebo je to nezbytné v zájmu zachování života nebo zdraví subjektu údajů nebo jiné osoby nebo odvrácení bezprostředního závažného nebezpečí hrozícího jejich majetku, pokud není možno jeho souhlas získat zejména z důvodů fyzické, duševní či právní nezpůsobilosti, v případě, že je nezvěstný nebo z jiných podobných důvodů. Správce musí ukončit zpracování údajů, jakmile pominou uvedené důvody, a údaje musí zlikvidovat, ledaže by subjekt údajů dal k dalšímu zpracování souhlas*”²⁵

²³ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

²⁴ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

²⁵ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

Naopak anonymní údaj nemá schopnost rozpoznat přímo či nepřímo subjekt, ke kterému se vztahuje. „Anonymním údajem je takový údaj, který buď v původním tvaru, nebo po provedeném zpracování nelze vztáhnout k určenému nebo určitelnému subjektu údajů“²⁶. To se týká nejen pro prvotní údaj, ale i po zpracování. Protože původně osobní údaj se po anonymizaci, tedy po odstranění informace, která může subjekt ztotožnit, může stát anonymní údaj. Takhle upravený údaj je pak možné případně zpracovávat pro statistický a vědecký účel bez souhlasu subjektu údajů.

Dále je třeba si uvědomit, že se uvedené údaje mohou nejen zpracovávat, ale i shromažďovat a uchovávat. „Zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Shromažďováním osobních údajů systematický postup nebo soubor postupů, jehož cílem je získání osobních údajů za účelem jejich dalšího uložení na nosič informací pro jejich okamžité nebo pozdější zpracování. Uchováváním osobních údajů udržování údajů v takové podobě, která je umožňuje dále zpracovávat.“²⁷

Zákon o ochraně osobních údajů vyloženě definuje, který subjekt je oprávněn zpracovávat osobní údaje a vymezuje práva a povinnosti při zpracovávání osobních údajů. Zpracovávání informací se může uskutečňovat automaticky nebo i manuálně, pokaždé se musí jednat o systematické jednání a musí být zaručena schopnost údaje ještě upravovat a zpracovávat. Význam je v tom, že jsou údaje umístěny na vhodném nosiči, skrze který je dána možnost dalšího zpracování a současně je neustále přístupný správci.

Dohled nad dodržováním povinností při zpracovávání osobních údajů provádí Úřad pro ochranu osobních údajů a jeho činnost je přesně ohraničena zákonem. Jedná se o nezávislý orgán, který není podřízen žádnému státnímu orgánu a jeho aktivita je plně hrazena ze státního rozpočtu České republiky. Nezávislost je zaručena tím, že předseda a inspektoři jsou

²⁶ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

²⁷ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

jmenování prezidentem republiky na návrh Senátu. Musí se jednat o občana České republiky, způsobilý, bezúhonný a s vysokoškolským vzděláním. Dále nesmí vykonávat žádnou funkci ve státní správě a samosprávě, nesmí být členem politické strany či hnutí, vykonávat výdělečnou činnost, která by ohrozila důvěru v jeho nestrannosti.²⁸

3.5 Nový občanský zákoník

V našem právním systému je nový občanský zákoník obrovské dílo a dosud nemá za posledních let v naší zemi obdobu. Svou rozsáhlostí i novotou znamená pro každého právníka nebo soudce výzvu, avšak také vzbuzuje respekt a možná i obavy. Eventuální klady a zápory této čerstvé právní úpravy poskytne až čas a praxe. Základní zásady jasně definují v občanském zákoníku soukromé právo. „*Ustanovení právního řádu upravující vzájemná práva a povinnosti osob vytvářejí ve svém souhrnu soukromé právo. Uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného. Nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona, zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.*“²⁹

V zásadě lze říci, že soukromé právo má úlohu ochránit soukromé zájmy. V tomto smyslu je soukromé právo nástrojem k realizaci svobody jednotlivce a nezávislého rozhodování o sobě sama. Následné rozhodnutí je pak závislé jen na samotném jednotlivci. Avšak i v soukromém právu existuje určitá regulace. Mezi základní regulace patří to, že subjekty soukromého práva mají rovné pozice. Naopak u veřejného práva je charakteristické, že jedna strana má nadřazené postavení vůči druhé. Kodex soukromého práva se hlásí k zásadám přirozeného práva, protože musí být ve shodě s Listinou základních práv a svobod. Listina základních práv a svobod už v preambuli potvrzuje neporušitelnost přirozených práv jedince. „*Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu jiným. Soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí.*“³⁰

²⁸ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6

²⁹ MELZER, F., TÉGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

³⁰ MELZER, F., TÉGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

Základní hodnoty soukromého práva a zároveň postavení svobodného jedince stanovuje nejen občanský zákoník, ale tato zásada je zakotvena v Listině základních práv a svobod. Tímto jasně dává najevo občanský zákoník, že je v souladu s ústavními zákony. Dále občanský zákoník rozvádí uspořádání ochrany osobnosti, kde klade velký důraz na veškeré stránky osobnosti jedince.

Občanský zákoník také místo názvu fyzická osoba využívá nový termín člověk. „*Každý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu. Zákon stanoví jen meze uplatňování přirozených práv člověka a způsob jejich ochrany. Přirozená práva spojená s osobností člověka nelze zcizit a nelze se jich vzdát; stane-li se tak, nepřihlíží se k tomu. Nepřihlíží se ani k omezení těchto práv v míře odporující zákonu, dobrým mravům nebo veřejnému pořádku.*“³¹

Občanskoprávní ochrana je přiznána osobnosti člověka a chráněno je jeho jméno, bydliště, přirozená práva i tělesná integrita. Na prvním místě je pod ochranou jméno člověka, tedy jeho osobní jméno a příjmení. Každý člověk má samozřejmě právo užívat v právním styku své jméno a má právo na ochranu svého jména a na úctu k němu. V případě, že bylo do osobnostních práv člověka zasaženo tím způsobem, že někdo zpochybnil práva k jeho jménu nebo tento člověk utrpěl újmu proto, že někdo neoprávněně zasáhl do práva k jeho jménu, může se poškozený domáhat v první řadě toho, aby od neoprávněného zásahu bylo upuštěno, nebo aby byl odstraněn jeho následek. Občanský zákoník výslovně zakotvuje právo fyzické osoby užívat pseudonym. Ten člověk může užívat jak pro určitý obor své činnosti, tak i pro svůj soukromý styk. Podmínkou platnosti takového právního jednání je, aby bylo zřejmé, kdo skutečně jednal a aby druhá strana neměla pochybnost o osobě jednajícího. Dále je řešena problematika bydliště člověka. Za bydliště člověka je považováno místo, kde se člověk zdržuje s úmyslem žít tam trvale. Úmysl žít trvale na určitém místě může vyplívat jak z výslovného prohlášení dotyčného, tak také z okolností případu. Pokud člověk bydliště nemá, považuje se za ně místo, kde žije. Pokud by takové místo nešlo zjistit, považuje se za bydliště místo, kde má svůj majetek, eventuálně místo, kde měl bydliště naposledy.³²

³¹ MELZER, F., TĚGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1

³² NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

Ochranu přiznává občanský zákoník všem přirozeným právům člověka, přičemž důraz klade na život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho osobní povahy. Každý člověk, který se domnívá, že bylo zasaženo do jeho osobnostních práv, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.³³

Občanský zákoník pamatuje i na možnost náhrady nemajetkové újmy. „*Nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.*“³⁴ Důležité je, že v zákoníku zůstává na prvním místě morální zadostiučinění, pokud není postačující, tak nastupuje možnost zadostiučinění v penězích. Dále také definuje i pojem duševní útrapy jako majetkovou újmu. „*Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.*“³⁵

Neméně důležité je i stanovení způsobu a výši zadostiučinění, které definuje občanský zákoník. „*Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace, obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví.*“³⁶

V rámci ochrany osobnostních práv zakotvuje občanský zákoník výslovně ochranu podoby a soukromí člověka. V první řadě uvádí, že zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle výsledného zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením. Stejně tak je zapotřebí souhlasu člověka k rozšiřování jeho podoby. K zásahu do soukromí jiného není nikdo oprávněn, ledaže by k tomu měl zákonný důvod. Bez svolení člověka nelze narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat z jeho soukromí zvukový či obrazový záznam. Každý kdo svolil k použití písemnosti osobní

³³ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

³⁴ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

³⁵ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

³⁶ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

povahy, podobizny nebo zvukového či obrazového záznamu týkajícího se člověka nebo jeho projevu osobní povahy, může své svolení odvolat, a to i když je uděлил na určitou dobu.³⁷

Avšak občanský zákoník umožňuje pořízení nebo použití podobizny, zvukového nebo obrazového záznamu i bez souhlasu zobrazovaného člověka za podmínky, že jde o pořízení nebo použití k výkonu nebo ochraně jejich práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob. Svolení dotyčného člověka není zapotřebí ani v případě, když jsou podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukový či obrazový záznam pořízeny nebo užity na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu. Stejně tak není zapotřebí svolení k pořízení a užití k vědeckému nebo uměleckému účelu a pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství. Zákoník zakotvuje právo na duševní a tělesnou integritu a konstatuje, že člověk je nedotknutelný. Pod právní ochranou je lidské tělo a to také i po smrti člověka. Zákon zakazuje naložit s lidskými pozůstatky a lidskými ostatky způsobem, který je pro zemřelého nedůstojný.³⁸

Občanský zákoník detailně rozvádí, jestliže hrozí neoprávněný zásah do práva bezprostředně, může jej každý odvrátit úsilím a prostředky, které jsou přiměřené. Pokud svépomoc směřuje jen k zabezpečení práva, které by bylo jinak zmařeno, musí ten, kdo k ní přikročil obrátit se a to bez zbytečného odkladu na orgán veřejné moci.³⁹

3.6 Kamerový systém

Nejdříve je nezbytnost objasnit a definovat kamerový systém. Kamerový systém Úřad pro ochranu osobních údajů definuje jako: „*Automaticky provozovaný stálý technický systém umožňující pořizovat a uchovávat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy ze sledovaných míst a to např. formou pasivního monitorování prostoru nebo pořizování cílených záběrů (zachycování pohybu) anebo reportážním způsobem.*“⁴⁰

³⁷ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

³⁸ NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-5163-4

³⁹ SVEJKOVSKÝ, J., *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Nakladatelství C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-423-0

⁴⁰ ÚŘAD NA OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Komentář k zásadám provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů*. [on-line]. [cit. 2015-08-09]. Dostupný z WWW: https://www.uoou.cz/files/metodika_provozovani_kamerovych_systemu.pdf

V posledních letech se stalo běžným instalovat kamerové systémy na veškerá možná místa, většinou jako nástroj k zajištění bezpečnosti osob a ochrany majetku. K monitorování venkovního prostranství i míst uvnitř budovy se používají kamerové systémy, které díky dostupné technologii mohou fungovat i v automatickém režimu. Kamery pracují v statickém nebo otočném režimu a využívají většinou pevné disky jako záznamové médium. V začátcích kamerový systém pracoval na analogové bázi, který je v dnešní době zastaralý a nekvalitní. Díky technologickému pokroku v dnešní době kamery využívají modernější a kvalitnější digitální kamerový systém.

*„Z namátkové analýzy hlavních aplikací vyplývá, že kamerové sledování může sloužit řadě různých účelů. Jako je ochrana jednotlivců, ochrana majetku, veřejný zájem, odhalování, prevence a stíhání trestné činnosti, získávání důkazů a jiné legitimní zájmy“.*⁴¹

Městský kamerový dohlížecí systém je vymezen, jak už ve svém pojmenování naznačuje, jen k monitorování vymezeného úseku veřejného prostranství ve městě. Tyto kamerové systémy jsou nainstalovány na mnoho míst, jako jsou periférie měst, parkoviště, obytné obvody. Funkce městského kamerového dohlížecího systému je především zajistit bezpečnost osob a snižovat kriminalitu v rizikové zóně. Tato činnost, která většinou neustále monitoruje veřejné prostranství, se dotýká zásadně našeho soukromí, protože v tomto prostranství se pohybuje početné množství lidí, kteří si neuvědomují, že jejich jednání na veřejnosti je kamerovým systémem monitorováno.

*„Samotné kamerové sledování fyzických osob není zpracováním osobních údajů. Je nutné respektovat podmínky ochrany osobnosti, a to zejména, že podobizny, obrazové snímky, obrazové a zvukové záznamy týkající se fyzické osoby smějí být pořízeny jen s jejím svolením. Svolení není třeba, použijí-li se k účelům úředním na základě zákona.“*⁴²

Platné právní normy umožňují Policii ČR a obecní policii provozovat městský kamerový dohlížecí systém. Tyto orgány mají zákonem vymezenou možnost provozovat městský kamerový dohlížecí systém, ale i oni musí plně respektovat platné právní předpisy, které

⁴¹ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁴² BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

vyplývají z této činnosti. Podstatná povaha využití a provozu městského kamerového dohlížecího systému je prevence kriminality i dohledu na bezpečnost osob a majetku v určité oblasti, protože tímto monitoringem je velká pravděpodobnost vytvořit bezpečné zóny v rizikových oblastech. Zavedení kamerových monitorovacích systémů se uskutečňuje v místech, kde je početný pohyb obyvatel a kde se vyskytují kulturní, komerční, společenské organizace i důležitý dopravní uzel.

Občané v České republice si přejí bydlet v městském bezpečném prostředí. Samotný obyvatel města pro vlastní pocit bezpečí evidentně dělá určité kroky k zabezpečení vlastního majetku a využívá k tomu nejrůznější technické nástroje. Tato snaha obyvatel není dostačující a je nutnost pro ochranu majetku učinit daleko více. Proto Ministerstvo vnitra zavedla do struktury prevence kriminality České republiky i městský kamerový dohlížecí systém. Do komplexní struktury prevence kriminality samozřejmě nenáleží pouze městský kamerový dohlížecí systém. *„Vyvážený systém prevence kriminality vyžaduje provázaný preventivní systém, kde kromě projektů situační prevence jsou zastoupeny i projekty sociální prevence, projekty určené k informování veřejnosti o možnostech ochrany před trestnou činností a projekty na pomoc obětem trestných činů.“*⁴³

Město, které se věnuje prevenci kriminality, používá programy sociální a situační prevence. Sociální prevence má podstatný smysl a případný projekt přinese budoucí úspěch konstantního charakteru. Naopak vhodný program situační prevence má potenciálnost odvrátit pachatele od záměru vykonat protiprávní čin, odstraňovat úmysl případné agrese nebo pachatele bezprostředně přistihnout. Tato metoda je sice velice účinná oproti sociální prevenci, protože umožňuje dosáhnout výsledného účinku ihned, ale postrádá dlouholetý efekt.

Prevence kriminality zahrnuje soubor nerepresivních opatření, na kterých se podílejí státní, veřejnoprávní i soukromoprávní subjekty, jež svojí činností směřují k předcházení páchání kriminality a snižování obav z ní. Sociální a situační prevence jsou odlišné typy projektů,

⁴³ KONÍČEK, T., KŘEČEK, S., KOCÁBEK, P., *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Nakladatelství Tiskárny MV, p. o., 2002. ISBN 80-7312-009-7

kteře se vřak vzájemně ovlivňují, doplňují a prolínají, a to tak zásadně, že v mnohých případech není možné určit hranici mezi těmito projekty.⁴⁴

Městský kamerový dohlížecí systém provádí sledování a rovněž zpracovávání osobních údajů v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů (dále jen ZOOÚ), který jasně vymezuje určité povinnosti ukládající správci osobních údajů. „Správce by měl především stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány a to v souladu s § 5 odst. 1. písm. a, ZOOÚ. Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že správce by měl vždy předem vědět, proč má ke zpracování osobních údajů dojít.“⁴⁵

Účel pořizování záznamů musí korespondovat s důležitými, právem chráněnými zájmy správce. Záznamy tak mohou být využity jedině v souvislosti se zjištěnou událostí, která poškozujee tyto důležité, právem chráněné zájmy správce. Správce údajů musí zajistit, aby sledovaný záměr nebyl nejasný ani nejednoznačný, a to i proto, aby měl k dispozici jasné měřítko pro posouzení slučitelnosti účelů sledovaných zpracování údajů. Je třeba zabránit použití shromážděných obrazových údajů k jiným účelům. Správce je dále povinen vymezit prostředky a metodu zpracování osobních údajů. Jediným omezením je pouze to, že jaká metoda, tak prostředky zpracování by měly být přiměřené stanovenému účelu zpracování osobních údajů. Dle stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů lze kamerový systém jako technický prostředek zpracování použít v případě, kdy sledovaného účelu nelze účinně dosáhnout jinou cestou, tedy že kamerový systém lze využít pouze v případě, že je to jediný a nejvhodnější prostředek pro ochranu zájmu.⁴⁶

Praxe však ukazuje, že potíže činí naplnění povinnosti shromažďovat osobní údaje odpovídající jen vymezenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění vymezeného účelu a povinnosti uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Uchovávání osobních údajů je jedním z prvotních oprávnění správce, které úzce patří k zpracování osobních údajů. Problematickou otázkou je v této spojitosti stanovení délky časového úseku, po který má k uchovávání osobních údajů docházet. Doba uchování vždy musí být hodnocena s ohledem na konkrétní situaci, za níž a pro něž zpracování probíhá.

⁴⁴ KONÍČEK, T., KŘEČEK, S., KOCÁBEK, P., *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Nakladatelství Tiskárny MV, p. o., 2002. ISBN 80-7312-009-7

⁴⁵ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁴⁶ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

Správce je ve většině případů povinen tento časový úsek sám určit a za to své rozhodnutí samozřejmě nese odpovědnost. Doba uchovávání dat by neměla překročit časovou hranici maximálně přípustnou pro naplnění účelu provozovaného kamerového systému. Data by měla být uchovávána v rámci časové smyčky, pokud jde o neustále střežený objekt, nebo popřípadě i dobu delší, v zásadě však nepřesahující několik dnů, nejde-li o pořizování záznamů policejním orgánem podle zvláštního zákona, a po uplynutí této doby musí být získaná data vymazána.⁴⁷

Další nedílnou povinností správce je informační povinnost, která je podstatnou podmínkou účinné ochrany osobních údajů zejména proto, že na základě uváděných informací se subjekt může sám na ochraně svých osobních údajů účinně podílet. Tady jasně vyplývá, že informování subjektů údajů zprostředkováním tabulky s nápisem „Tento prostor je monitorován kamerovým systémem“, jak je v praxi běžné, nebude dostačující. Z této věty vyplývá jen to, že osobní údaje budou zpracovávány, další sdělení však podány nejsou. Není tady zřejmé, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat, v jakém rozsahu a není uváděna informace, kde je možné zjistit tyto údaje. Vhodné je uvést na ceduli i údaj o tom, kdo je správcem zpracovávaných údajů a kde je možné získat další informace uvedené v zákoně.⁴⁸

Pro provozování kamerového systému městskou policií na veřejném prostranství platí v případě informační povinnosti odlišné principy, než je tomu v případě kamerového systému uvnitř budovy. I když se dá konstatovat, že u obou systémů jsou často chráněny stejné zájmy, je nutné v případě soukromoprávního subjektu v plné míře aplikovat obecný předpis, zákon o ochraně osobních údajů, zatímco v případě městské policie se aplikuje zvláštní zákon o obecní policii, který obsahuje určité garance zákonnosti pro zpracování osobních údajů. V této souvislosti se pro plnění informační povinnosti uplatní v případě policejního zpracování výjimka obsažená v zákoně o ochraně osobních údajů, kdy se informační povinnost na městskou policii nevztahuje.⁴⁹

⁴⁷ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁴⁸ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁴⁹ KUČEROVÁ, A., NONNEMANN, F., *Ochrana osobních údajů v praktických příkladech*. Vyd. 1. Praha: BOVA POLYGON, 2013. ISBN 978-80-7273-173-2.

Ještě před zahájením zpracovávání dat prostřednictvím kamerového systému je správce povinen, oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů plánované zpracování osobních údajů. V některých případech je zavedení kamerového systému nutným nástrojem sloužícím ke zpracování osobních údajů, kterých je třeba k uplatnění práv a povinností vyplívajících ze zvláštního zákona např. zákon o obecní policii.⁵⁰

Prostřednictvím svých zákonodárných, výkonných a soudních orgánů má Česká republika povinnost ochraňovat práva a svobody člověka. A také zamezit všemi dostupnými zákonnými nástroji porušování těchto práv a svobod. „*Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon.*“⁵¹ Naopak každý občan má také určitá práva. „*Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.*“⁵²

3.7 Městská policie a kamerový systém

Nejnámější a nejvíce frekventované kamerové systémy provozuje v České republice městská policie. „*Městská policie dle zákona o obecní policii je orgánem obce, který zřizuje a zrušuje zastupitelstvo obce obecně závaznou vyhláškou a zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly, pokud tak stanoví zákon. Z pohledu oprávnění provádět sledování pomocí kamerového systému je třeba vycházet ze zákona o obecní policii, který vymezuje, že městská policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.*“⁵³

Rozmístění a instalace kamerových bodů nemá jednoduchý průběh. Nejdříve je zapotřebí vyhledat vhodné území pro umístění kamerových bodů. Pro selekci případných lokalit by měla být odpovědnými orgány vypracována řádná analýza nezbytnosti preventivního zabezpečení. Důležitý je v tomto případě i názor veřejnosti, která má také významný přehled

⁵⁰ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁵¹ ČESKO, *Ústava České republiky*, Praha: Armex, 2012. ISBN 978-80-87451-15-1

⁵² ČESKO, *Ústava České republiky*, Praha: Armex, 2012. ISBN 978-80-87451-15-1

⁵³ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

o svém okolí. Je proto nutné zpracovat rozbor typu SWOT analýzy, který upozorní, nakolik je kamerový systém v určené lokalitě nezbytný. Tyto analýzy bohužel nejsou vždy realizovány. Pak je možné pozorovat velké množství kamerových bodů na jednom místě, kdy jedna kamera pozoruje druhou, ale z celkového hlediska je takto postavený systém neefektivní. Mnohem větší význam a využití potenciálu, který kamerový systém má, je jeho promyšlenější a provázanější rozložení v dobře vybraných lokalitách. Je třeba si uvědomit, že vhodné rozmístění kamerových bodů je základem úspěšnosti provozování městského kamerového dohlížecího systému.

Instalace a využití kamerových systémů provozovaných městskou policií vychází z jejich primárních úkolů na úseku ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti. Zákon o obecní policii stanoví, že *„městská policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly. Při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku, dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití, dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce, podílí se v rozsahu stanoveném zákonem na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, podílí se na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a činí opatření k jeho obnovení, podílí se na prevenci kriminality v obci, provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci a odhaluje přestupky a jiné správní delikty, jejichž projednávání je v působnosti obce.“*⁵⁴

„Veřejný prostor je chápán jako místo, které může kdokoli, kdykoli, bez rozdílu a za víceméně jakýchkoli okolností, navštívit. Tyto oblasti jsou pod správou veřejných autorit. Patří sem například veřejné parky, obytné ulice a ulice v centru města, parkoviště, stanice metra, sportovní prostranství. Soukromý prostor je proti tomu specifikován jako oblast, kam je přístup omezen zákonem, to znamená, že není přístupná všem. Moc veřejných autorit je v těchto místech omezena více než ve veřejných prostorech. Zároveň je to prostor, ve kterém je každý chráněn proti médiím, veřejným institucím a jiným lidem. Soukromá sféra zahrnuje právo každého jedince na vytvoření mezilidských vztahů s ostatními lidmi (zejména vytvoření,

⁵⁴ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

prohlubování a udržování citových vztahů), a také na fyzický a morální vývoj jedince, včetně jeho sexuálního života.“⁵⁵

Úřad pro ochranu osobních údajů vydal stanovisko k žádosti o monitorování veřejného prostranství a to, „že zmíněné účely jsou účely veřejnoprávní a ty vždy historicky plní pouze stát přes své orgány, které jsou k tomu zřízeny. Obec, která by tedy chtěla nainstalovat kamerový systém na veřejných prostranstvích, porušuje platné právní předpisy České republiky, protože kamerový systém je v obcích možné provozovat jedině prostřednictvím obecní policie nebo Policie České republiky.“⁵⁶

Samozřejmě ani v případě, když jde o kamerový dohled, vykonávaný městskou nebo státní policií, není možné pozorovat soukromé prostory, záznamy zveřejňovat nebo je vkládat na webové stránky města. Při pozorování soukromých prostor je oprávněné podezření z narušení práva na nedotknutelnost obydlí, které je ústavně zakotveno. Utajené pozorování soukromých prostor je případně možné jen v krajní nouzi a za podmínek stanovených zákonem.

Městská policie podle zákona o obecní policii je povinna, jsou-li k pořizování záznamů zřízeny stálé automatické technické systémy, tak informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Není v zákoně nikterak upřesněno, jakým způsobem se má informace zveřejnit. Nejčastěji se tak stává v místním periodiku a také prostřednictvím webových stránek obce. S obdobným názorem se lze setkat i v odborné literatuře. Lze se také setkat s přísnějším názorem na plnění informační povinnosti. Na webových stránkách ministerstva vnitra je k dispozici názor, který uvádí, že o tom, že je veřejné prostranství monitorováno kamerovým systémem, musí být občané obce a jeho návštěvníci dostatečně a srozumitelně informováni například pomocí informační tabule. Doporučované oznámení je spíše světlou výjimkou než pravidlem. Obec, která nezřídila obecní policii, tak legálně instalovat a provozovat městský kamerový dohlížecí systém nemůže.⁵⁷

⁵⁵ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Kamerové sledování veřejných prostranství a institucí*. [on-line]. [cit. 2015-08-09]. Dostupný z WWW: <http://www.mvcr.cz/clanek/kamerove-sledovani-verejnych-prostranstvi-a-instituci.aspx>

⁵⁶ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Kamerové sledování veřejných prostranství a institucí*. [on-line]. [cit. 2015-08-09]. Dostupný z WWW: <http://www.mvcr.cz/clanek/kamerove-sledovani-verejnych-prostranstvi-a-instituci.aspx>

⁵⁷ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

Veřejné prostranství je vymezeno v zákoně o obcích tak, že veřejným prostranstvím jsou náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Naopak zákon o obecní policii dává právo pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných. Je však zásadní rozdíl mezi veřejným prostranstvím a místem veřejně přístupným. Zatím co nad veřejným prostranstvím vykonává vládu obec, nad místy veřejně přístupným tomu tak většinou není. K tomuto problému se vyjádřil Ústavní soud, který doplnil, že forma vlastnictví je tedy pro prohlášení náměstí, ulice, tržiště, chodníku, veřejné zeleně, parku a dalšího prostoru za veřejné prostranství irelevantní. Základní podmínkou je pouze, že tyto prostory jsou přístupné každému bez omezení a tedy slouží obecnému užívání.⁵⁸

„Za místo veřejnosti přístupné není považována ani uzavíratelná část společných prostor např. panelového domu nebo obydlí podobného typu, které je určeno k bydlení více uživatelů nebo vlastníků takového domu. Třebaže jde o společné prostory, jakými jsou chodba apod., možnost vstupu do nich mají toliko osoby zde bydlící nebo ty, které je navštěvují.“⁵⁹

Proto je nemyslitelné, aby kamery městské policie byly zavedeny v čekárně zdravotnického zařízení, restauraci nebo dokonce v bytovém domě, ačkoli jsou ve vlastnictví obce. Protože v těchto případech by obec nezákonně zasahovala do soukromí.

Často projednávaná otázka je doba, po kterou je možné ukládat pořizené záznamy. Protože zákon o obecní policii tuto záležitost vůbec neupravuje, musí platit obecný princip zákona o ochraně osobních údajů, tedy ukládat údaje jen po dobu nezbytně nutnou účelu zpracování. Praxe je taková, že za přiměřené se považuje ukládání po dobu několika málo dní, nejčastěji bývají uváděny tři dny. Pokud by měl být záznam uložen déle, musí být doba ukládání řádně odůvodněna a v každém případě přiměřená.⁶⁰

⁵⁸ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁵⁹ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁶⁰ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

Pravděpodobnost setkat se i s otázkou, zda je možné záznamy z kamerových systémů zveřejnit, je veliká. Na tuto otázku je třeba důrazně odpovědět, že tak konat nelze. Podrobný rozbor důvodů není třeba provádět, protože dle stanoviska odboru prevence kriminality ministerstva vnitra, který problém detailně rozebral s vysvětlením, že celou situaci lze shrnout tak, že i kdyby byly osobní údaje zveřejněny v souvislosti se zajištěním veřejného pořádku na základě zákona o obecní policii, má obec povinnost zveřejňovat osobní údaje jen se souhlasem subjektů údajů, tedy osob vyskytující se na zveřejňovaných záznamech. V opačném případě by byl porušen zákon o ochraně osobních údajů, který je zákonnou limitou práva na soukromí, jehož ústavní základ je zahrnut v Listině základních práv a svobod.⁶¹

V případě, že nastane situace, že občan tedy subjekt údajů požádá o umožnění shlédnout pořízený záznam, tak je potřeba tomuto subjektu odpovědět záporně. Ani zákon o ochraně osobních údajů to neumožňuje, protože subjekt údajů má právo žádat o informaci o zpracování svých osobních údajů a správce je mu povinen tento údaj bez zbytečného odkladu sdělit. Obsahem informace je v každém případě sdělení o účelu zpracování osobních údajů, o osobních údajích, které jsou předmětem zpracování, včetně veškerých dostupných informací o jejich zdroji, o povaze automatizovaného zpracování ve vztahu s jeho využitím pro rozhodování, jejichž obsahem je zásah do práva a oprávněných zájmů subjektu údajů. Z tohoto seznamu je jasné, že mezi uváděné povinnosti nepatří přímé zpřístupnění videozáznamu z kamerového systému. Proto žádost občana o zhlédnutí záznamu musí obecní policie zamítnout a toto odmítnutí je plně v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů.⁶²

⁶¹ BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

⁶² BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5

4 Praktická část

4.1 Karlovarský kraj

Mezi velikostně menší kraje se řadí Karlovarský kraj, který leží na severozápadě České republiky. Vznikl rozdělením Západočeského kraje na kraj Plzeňský a Karlovarský. Z celkové délky hranic tohoto kraje tvoří více než polovinu státní hranice se Spolkovou republikou Německo. Jižní soused je Plzeňský kraj a Ústecký kraj je východním sousedem Karlovarského kraje. Nejvyšší bod v kraji je Klínovec, který se nalézá v Krušných horách. V kraji je celkem 132 obcí a kraj je dále rozdělen na správní obvody. Podmínky pro zemědělství nejsou příznivé a kraj má v Česku podprůměrné zastoupení zemědělské půdy, proto je hospodářství v kraji založeno hlavně na službách. Naopak rozloha lesů je vzhledem k ostatním krajům nadprůměrná. Své místo má i průmysl, zejména se jedná o těžbu surovin, ale své místo má i chemická výroba. S probíhající těžbou surovin nastává, ale zásadní problém s rekultivací devastovaného území, které stojí nemalé finanční prostředky.

Mezi tradiční odvětví v kraji je výroba skla, porcelánu, minerální vody a textilu. Karlovarský kraj se především proslavil svým lázeňstvím, protože je na území kraje mnoho léčivých pramenů a i přírodních minerálních vod. Právě díky lázeňství se rozšířil v kraji i důležitý cestovní ruch. Míra nezaměstnanosti je v současné době podprůměrná, ale dlouhodobě vyšší obecná míra nezaměstnanosti se projevuje zejména u žen. Problémem v kraji je neustálý nedostatek technicky orientovaných pracovníků, který souvisí s nedostatečnou vzdělaností obyvatelstva. Proto největší překážka v rozvoji kraje je velký nedostatek kvalifikovaných pracovníků.

Mezi nejdůležitější města v kraji patří Cheb, Sokolov, Karlovy Vary. Tato města dlouhodobě využívají městský kamerový dohlížecí systém a mají nejpočetnější městskou policii v kraji. Výběr Karlovarského kraje pro diplomovou práci je i z důvodu kladného přístupu velitelů městských policií, kteří ochotně poskytli nezbytná interní data k potřebnému výzkumu.

4.2 Městský kamerový dohlížecí systém v Karlovarském kraji

Karlovarský kraj vznikl jako vyšší územní samosprávný celek na území Západočeského kraje. Karlovy Vary jsou jeho sídlem. Karlovarský kraj se díky velikosti, počtem obcí a obyvatel řadí mezi menší kraje. Mezi největší a nejvýznamnější města tohoto

kraje patří Karlovy Vary, Sokolov a Cheb. V těchto městech dlouhodobě působí i městské policie, které zároveň i provozují městský kamerový dohlížecí systém v nepřetržitém režimu a tím monitorují velmi podstatný prostor veřejného prostranství. Každé město řeší bezpečnost a kriminalitu jinak, protože všechny města jsou specifická a i problémy s kriminalitou mají trochu odlišné. Karlovy Vary je nejen krajské město, ale i zároveň hlavním centrem lázeňství. Proto je v tomto městě větší koncentrace zahraničních i tuzemských turistů a tím je také větší náchylnost i pravděpodobnost výskytu negativních jevů. Město Sokolov se vyznačuje vyšší mírou nezaměstnanosti, výskytem početné rómské komunity, která se vyznačuje nízkou vzdělaností. S městem Cheb je spojena zvýšená kriminalita zejména u osob provozující pouliční prostituci, protože se nachází v blízkosti státních hranic se Spolkovou republikou Německo a potencionálních zákazníků o nabízené sexuální služby je stále dostatek. Další nemalý problém je i výroba a distribuce omamných a psychotropních látek.⁶³

Mapa č. 1.: Mapa sociálně vyloučených lokalit k Karlovarskému kraji

Zdroj: http://www.esfcr.cz/mapa/int_kv.html

V Karlovarském kraji je v současnosti celkem 18 zkoumaných sociálně vyloučených lokalit a sociálně vyloučených ohrožených romských lokalit. V těchto lokalitách je pravidelně statisticky vykazována zvýšená kriminalita. Tento problém v podobě zvýšené kriminality není zaznamenán jen v tomto kraji, ale vyskytuje se ve všech sociálně vyloučených lokalitách

⁶³ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

v České republice. Orientační odhad celkového počtu romských obyvatel v zkoumaných sociálně vyloučených lokalitách v kraji je 4000 obyvatel.⁶⁴

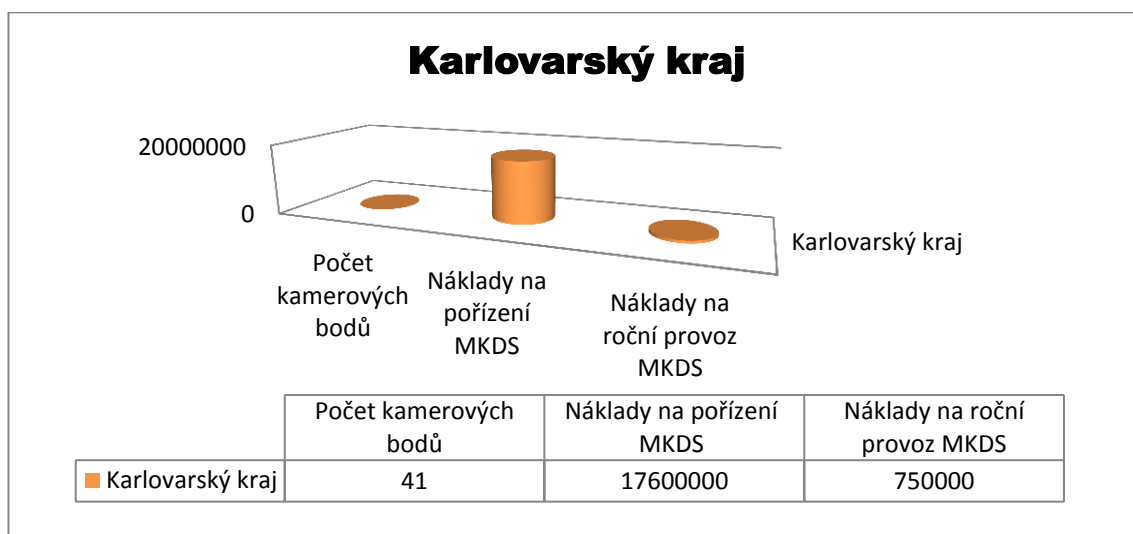
Mezi významná hlediska, která podporují zvýšenou kriminalitu, jsou vysoká nezaměstnanost nebo menší průměrná mzda. Tato hlediska se dlouhodobě vyskytují právě v tomto kraji a městský kamerový dohlížecí systém, jako jeden z nástrojů prevence kriminality má přispívat k potírání a eliminaci těchto hrozeb, jako je zvýšená kriminalita. Aspektů, které mohou mít vliv na zvýšenou kriminalitu, existuje nepochybně daleko více, jako je například neuspokojivá vzdělanostní struktura obyvatelstva. Neuspokojivá vzdělanost obyvatel souvisí s nezaměstnaností, protože tyto osoby na trhu práce nejsou uplatnitelní a hledají jiné možnosti výdělků. Dále velká koncentrace heren ve městech je příčinou zvýšené kriminality, protože počet osob závislých na výherních hracích automatech se neustále zvyšuje a finanční prostředky, které požívají k hraní na těchto automatech, získávají převážně trestnou činností.

Tři největší městské policie v Karlovarském kraji používající městský kamerový dohlížecí systém, využívají k plnění svých úkolů 41 kamerových bodů. Není to malý počet kamer a je třeba si uvědomit, že každá kamera sleduje stovky metrů čtverečních veřejného prostranství, tak s tímto počtem je celkem sledováno několik kilometrů čtverečních. Bohužel ani tak velký počet kamer nedokáže zabránit určitým osobám páchat trestnou činnost, ale je nutné podotknout, že kamery slouží i k objasnění trestné činnosti, protože objasnění bez kamerového záznamu jako důkazu je velice ztížené a v některých případech i nemožné.

K městskému kamerovému dohlížecímu systému je třeba podotknout, že na jeho pořízení musí obce vynaložit nemalé finanční prostředky a další finanční prostředky stojí jeho nepřetržitý provoz. Nastává tedy otázka, jestli používání městského kamerového dohlížecího systému přinese naší společnosti tolik očekávaný přínos, i když tím přicházíme o podstatnou část našeho soukromí a svobodu.

⁶⁴ MAPA SOCIÁLNĚ VYLOUČENÝCH LOKALIT: *Mapa sociálně vyloučených a sociálním vyloučením ohrožených romských lokalit v České republice.* [on-line]. [cit. 2015-8-10]. Dostupný z [www: http://www.esfcr.cz/mapa/int_kv.html](http://www.esfcr.cz/mapa/int_kv.html)

Graf č. 1.: Počet a náklady na pořízení i provoz MKDS v Karlovarském kraji⁶⁵

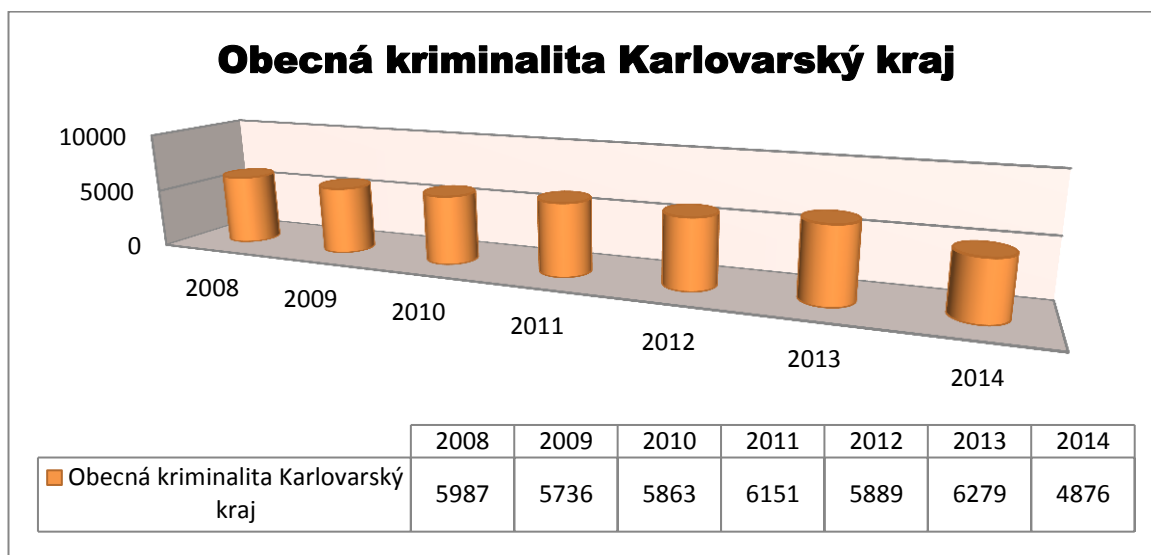
Zdroj: Interní materiál městské policie Karlovy Vary, Sokolov, Cheb

Uvedený graf znázorňuje celkový počet kamerových bodů v kraji, celkové náklady na pořízení takového počtu kamerových bodů a roční náklady na provoz. Z ekonomického hlediska jsou finanční náklady na pořízení i provoz kamerových bodů značně vysoké a není jasná případná návratnost těchto vynaložených finančních prostředků.

Profil základní činnosti městského kamerového dohlížecího systému je uskutečnění preventivního záměru, sledovat bezpečnostní situaci určitého místa a tím směřovat k vytvoření bezpečnějšího sledovaného pásma. Přispívá totiž především k ochraně bezpečnosti osob a majetku, což je základní úloha městského kamerového dohlížecího systému. Dále je nedílnou součástí prevence kriminality, která se věnuje chování rizikových osob na veřejném prostranství na městském území. Zásadní hledisko dohledu je především na vandalismus, loupež, krádež, fyzickou agresi a neméně důležitá úloha je zaznamenat protiprávní jednání přestupců nebo pachatelů pro odůvodněné pozdější přestupkové, správní nebo trestní řízení.

⁶⁵ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

Graf č. 2.: Celkový počet obecné kriminality v letech 2008 – 2014 v Karlovarském kraji

Zdroj: Policie ČR: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

V sedmiletém sledovaném období je patrný nárůst kriminality v letech 2011 a 2013. V ostatních letech se dá říci, že je obecná kriminalita konstantní, jen rok 2014 vykazuje výrazný pokles. Z těchto výsledků nelze přesně stanovit důvod, proč se v některých letech zvyšuje počet spáchaných protiprávních činů a proč v roce 2014 se výrazně tento počet snížil. Je mnoho faktorů, které mají vliv na tento statistický údaj. Asi výrazný vliv na zvýšený počet spáchaných skutků v roce 2013 má velká amnestie prezidenta České republiky. Proto se dá logicky vyvodit, že když v roce 2013 se podařilo usvědčit z protiprávního jednání o mnoho více osob než v letech minulých, tak v roce 2014 se tím pádem počet spáchaných činů snížil. Samozřejmě, že statistické údaje o kriminalitě sleduje i ministerstvo vnitra a společně s Policií ČR provádí potřebná opatření, která vedou následně k potřebnému snížení kriminality. Další možný vliv na zvýšenou kriminalitu je snížení počtu policistů v ČR, který byl uskutečněn v minulých letech. V současnosti je potřeba vlády ČR opačná a je potřeba naopak počet policistů zvyšovat. Ta potřeba je v současnosti ještě důležitější, protože Česká republika i celá Evropská unie čelí největší vlně imigrantů z islámských států a tím se zvyšuje hrozba k výraznému zvýšení kriminality na celém území ČR. Karlovarský kraj je tranzitní území osob, které se snaží dostat do sousedního Německa.

Tabulka č. 1.: Vývoj celkové kriminality v ČR a krajích v letech 2010 – 2014

kraj	celková trestná činnost					meziroční odchylky v %			
	2010	2011	2012	2013	2014	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14
Česká republika	313 387	317 177	304 528	325 366	288 660	1,2%	-0,4%	6,8%	-11,3%
Praha	74 028	74 122	72 354	82 005	71 828	0,1%	-2,4%	13,4%	-12,4%
Středočeský	38 217	37 654	35 612	37 350	31 118	-1,5%	-5,4%	4,9%	-16,7%
Jihočeský	15 298	14 820	14 005	15 020	14 683	-3,1%	-5,5%	7,2%	-2,2%
Plzeňský	13 843	13 752	12 822	13 713	11 991	-0,7%	-6,8%	6,9%	-12,6%
Karlovarský	7 939	8 110	7 582	8 198	6 726	2,2%	-6,5%	8,1%	-18,0%
Ústecký	29 438	30 287	27 427	29 848	25 927	2,9%	-9,4%	8,8%	-13,1%
Liberecký	13 764	13 674	13 003	13 963	12 504	-0,7%	-4,9%	7,4%	-10,4%
Královehradecký	11 121	11 004	10 785	10 787	10 181	-1,1%	-2,0%	0,0%	-5,6%
Pardubický	8 877	9 160	8 994	9 092	8 380	3,2%	-1,8%	1,1%	-7,8%
Vysočina	8 678	8 613	8 543	8 761	8 107	-0,7%	-0,8%	2,6%	-7,5%
Jihomoravský	29 312	29 933	29 533	29 811	27 109	2,1%	-1,3%	0,9%	-9,1%
Olomoucký	13 721	14 347	14 367	14 768	14 066	4,6%	0,1%	2,8%	-4,8%
Moravskoslezský	39 721	42 474	40 623	42 853	37 233	6,9%	-4,4%	5,5%	-13,1%
Zlínský	9 430	9 227	8 887	9 197	8 807	-2,2%	-3,7%	3,5%	-4,2%

Zdroj: MV ČR

V Karlovarském kraji má trestná činnost od roku 2010 až do roku 2014 kolísající tendenci. S ohledem na změnu legislativy, která proběhla s účinností k 1. 1. 2010 na základě nového trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.) a úpravy stávajících trestných činů (vymezeny původním zákonem č. 140/1961 Sb.) a některých, zákonem nově vymezených je patrné, že v roce 2011 byl zaznamenán mírný nárůst kriminality. V roce 2013 byl opětovně zaznamenán nárůst kriminality (částečně související s amnestií prezidenta republiky k 1. 1. 2013). Ve srovnání s ostatními kraji se jednalo o obdobný jev a procentuální nárůst celkové kriminality v Karlovarském kraji byl v roce 2013 dost výrazný. Naopak v roce 2014 došlo k poklesu kriminality na historicky nejnižší hodnotu za posledních 10 let.

Tabulka č. 2.: Sestavení pořadí zatíženosti v krajích v roce 2014 (počet trestných činů přepočtený na 10 000 obyvatel)

Kraj	obyv. (k 1.1.2014)	násilná TČ	krádeže vloup.	krádeže prosté	majetk. celkem	hosp. TČ	celková TČ	index celk. TČ	pořadí dle indexu celk. TČ
Česká republika	10 512 419	19 154	49 304	103 708	173 611	30 731	288 660	274,59	
Praha	1 243 201	2 286	10 216	36 490	52 081	7 462	71 828	577,77	1.
Ústecký	825 120	2 098	4 986	7 830	14 560	2 973	25 927	314,22	2.
Moravskoslezský	1 221 832	2 862	6 626	13 788	23 159	3 552	37 233	304,73	3.
Liberecký	438 609	1 123	2 176	4 021	7 151	1 213	12 504	285,08	4.
Středočeský	1 302 336	1 877	6 847	9 645	18 642	2 474	31 118	238,94	5.
Jihomoravský	1 170 078	1 921	4 138	9 045	15 181	3 018	27 109	231,69	6.
Jihočeský	636 707	1 324	2 434	3 817	7 246	2 088	14 683	230,61	7.
Karlovarský	300 309	670	1 030	1 783	3 202	805	6 726	223,87	8.
Olomoucký	636 356	1 213	2 129	4 145	7 848	1 718	14 066	221,04	9.
Plzeňský	573 469	960	2 517	3 581	6 791	981	11 991	209,10	10.
Královohradecký	551 909	844	1 652	2 764	5 087	1 388	10 181	184,47	11.
Pardubický	515 985	602	1 543	2 566	4 640	957	8 380	162,41	12.
Vysočina	510 209	648	1 473	1 931	3 971	1 124	8 107	158,90	13.
Zlínský	586 299	726	1 537	2 302	4 416	978	8 807	150,21	14.

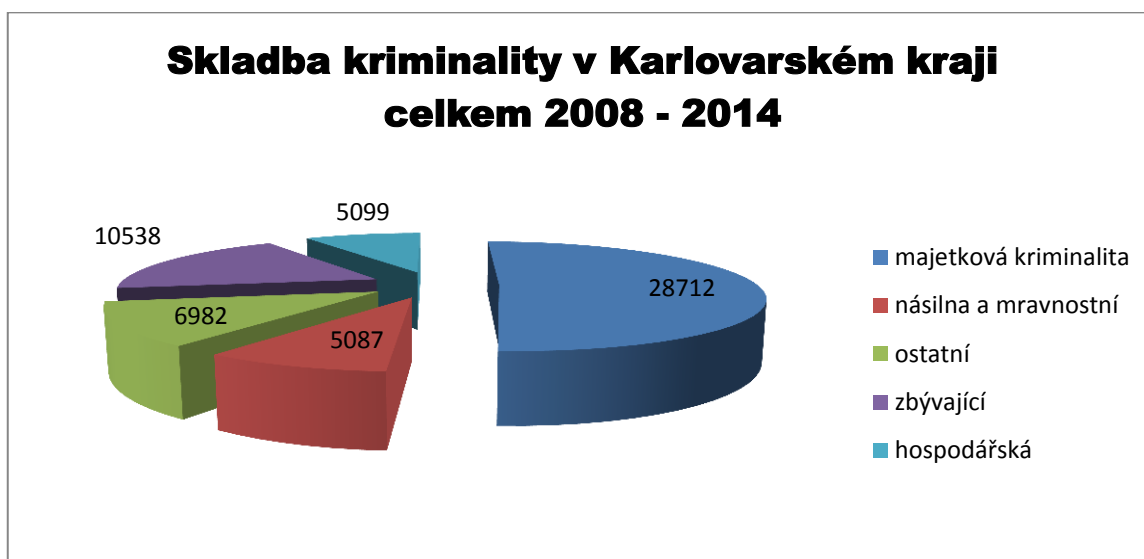
Zdroj: MV ČR

V pořadí zatíženosti krajů (VÚSC) celkovou kriminalitou přepočtenou na index (10 000 obyvatel) byl Karlovarský kraj v roce 2014 na 8. místě. Celkem za rok 2014 bylo zjištěno 6 726 trestných činů, což byl nejnižší počet mezi kraji. Tento údaj je značně zkreslující a to z důvodu, že Karlovarský kraj má nejméně obyvatel ze všech krajů.

Police ČR člení trestné činy do následujících skupin kriminality:

- majetková (krádeže prosté, krádeže vloupáním)
- násilná a mravnostní (loupežné přepadení, úmyslné ublížení na zdraví, znásilnění, ohrožování mravní výchovy, kuplířství, prostituce)
- ostatní (výtržnictví, překupnictví, maření výkonu úředního rozhodnutí, sprejerství)
- zbývající (padělání a pozměňování peněz, opilství, zanedbání povinné výživy, nedbalostní dopravní nehody)
- hospodářská (daňové a úvěrové podvody, zpronevěry)

Graf č. 3.: Skladba kriminality 2008 – 2014 v Karlovarském kraji celkem

Zdroj: Policie ČR: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

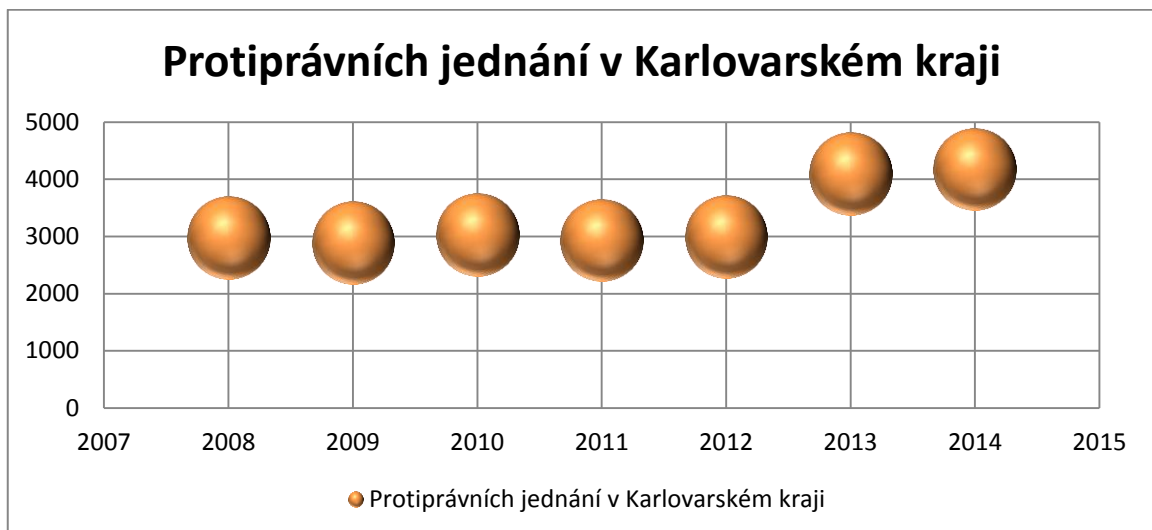
Z uvedeného grafu je zřejmé, že největší podíl ve sledovaném sedmiletém období na kriminalitě má majetková kriminalita. Polovina trestných činů byla spáchána atakem na majetek. A nejen proto je zřejmé, že každá iniciativa, která bude chránit majetek je velice vyžadována. Bezpečnost a ochrana osob a majetku je zásadní činnost městského kamerového dohlížecího systému, a tak není divu, že města vynakládají nemalé finanční prostředky na pořízení nebo rozšíření kamerového systému.

Ještě před instalací městského kamerového dohlížecího systému je třeba, aby byla zrealizována Policií ČR nebo obecní policií důkladná analýza bezpečnostních rizik s následným vyhodnocením všech dosud provedených opatření, které byly využívány se záměrem zabezpečit veřejný pořádek, bezpečnost, ochranu osob a majetku. Území, kde bude nasazen městský kamerový dohlížecí systém, stanoví Policie ČR jako rizikové území na základě detailní analýzy.

Neoddělitelným elementem provozování městského kamerového dohlížecího systému je zajištění ochrany osobních údajů, jestliže je realizován záznam pořizovaných záběrů nebo jsou v záznamovém mechanismu umístovány informace za účelem využití k identifikaci osob v souvislosti s určitým jednáním. Za zpracovávání osobních údajů je odpovědný správce. V našem případě, kdy provozování městského kamerového dohlížecího systému zajišťuje městská policie, je odpovědný správce obec nebo městská policie. Zpracovávání osobních údajů je charakteristický zásah do soukromí monitorovaných osob, a je nevyhnutelný jejich

souhlas s tímto zpracováním. Souhlas monitorovaných osob není třeba, jestliže správce zpracovává osobní údaje, které jsou nevyhnutelné pro realizování jejich úkolů. Evidentní je, že městská policie může monitorovat pomocí městského kamerového dohlížecího systému jen veřejná prostranství. V praxi to znamená, že monitorování soukromých zahrad nebo oken okolních domů je zakázáno. Pokud je veřejné prostranství monitorováno městským kamerovým dohlížecím systémem musí městská policie o tom veřejnost informovat vhodným způsobem. Vhodných způsobů je několik a městská policie v Karlovarském kraji využívá hned několik způsobů informovanosti najednou. Jedná se o umístění informační tabulky, která informuje o monitorování určitého prostoru, vyvěšením této informace na úřední desce města a na webové stránce příslušného města.⁶⁶

Graf č. 4.: Počet zachycených protiprávních jednání MKDS v Karlovarském kraji

Zdroj: Interní materiál městské policie Karlovy Vary, Sokolov, Cheb

Celkový počet zachycených protiprávních jednání v Karlovarském kraji městským kamerovým dohlížecím systémem ve sledovaném období 2008 – 2014 je 23117 událostí. Každý sledovaný rok je znázorněn graficky. V grafu je patrná zvyšující odchylka v podobě zvýšení počtu zachycených protiprávních jednání v letech 2013 a 2014. Z celkového počtu zachycených protiprávních jednání kamerovým systémem ve sledovaném roce je toto navýšení značná odchylka, protože se jedná o navýšení, které se počítá ve stovkách zachycených událostí za sledovaný rok. V souvislosti na sedmileté sledované období se tedy

⁶⁶ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

dá hovořit, že počet zachycených protiprávních jednání kamerovým systémem v Karlovarském kraji se jeví jako vyrovnaný až na poslední dva roky, kdy byl zaznamenán značný nárůst. V návaznosti na obecnou kriminalitu nemá tento zvýšený počet zachycených protiprávních jednání kamerovým systémem v Karlovarském kraji žádný vliv na počet zjištěných trestných činů.

Obsluha městského kamerového dohlížecího systému je zajišťována strážníky městské policie. Jedná se o lidský faktor, který může i nezáměrně pochybit a vyvolat nežádoucí újmu na právech monitorovaných osob. Proto při jejich selekci je ukládán důležitý důraz na pracovní schopnosti, morálku, spolehlivost nebo důvěryhodnost a tím minimalizovat eventuální pochybení a zneužití městského kamerového dohlížecího systému. Na tyto negativní projevy je nezbytné ustavičně myslet, protože se mohou kdykoliv objevit a u osob, které přicházejí do kontaktu se záznamy z městského kamerového dohlížecího systému obzvláště. Jistota, že k případnému zneužití nedojde, není nikdy stoprocentní, protože naše společnost stále bojuje s protiprávním jednáním příslušníků policie nebo městské policie a dokládají to různé mediálně zveřejněné případy, kde policisté nebo strážníci se objevují na druhé straně zákona.⁶⁷

K snížení pravděpodobnosti zneužití kamerového systému, městská policie vydává vnitřní směrnici, která jasně stanovuje přesný a podrobný postup pro výkon operátorů městského kamerového dohlížecího systému s následným bezpečným nakládáním pořízených údajů. Místnosti kde strážníci obsluhují městský kamerový dohlížecí systém, jsou stanovena jako režimová pracoviště, kde je vstup do těchto místností povolen jen omezenému počtu osob a tyto osoby jsou předem jasně stanoveny. Proto je vytvořen písemný seznam osob, který mají umožněn přístup na režimové pracoviště. Jiným osobám je vstup na toto režimové pracoviště městského kamerového dohlížecího systému přísně zakázán a to bez výjimek.

Všechny právní normy pro využívání městského kamerového dohlížecího systému jsou totožná pro každého uživatele a všichni se těmito předpisy musí řídit, to se samozřejmě vztahuje i pro městskou policii v Karlovarském kraji. Právní normy, pravidla, metodické pokyny a cenné rady směřující k problematice využívání kamerových systémů zveřejňuje

⁶⁷ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

Úřad pro ochranu osobních údajů na svých webových stránkách. Tyto webové stránky jsou cennou pomůckou nejen pro občany, ale také pro instituce, které využívají kamerový systém se záznamem.

4.3 Městský kamerový dohlížecí systém v Karlových Varech

Na konci roku 1991 zajišťuje v Karlových Varech veřejný pořádek skupina 19 osob. Hlavním úkolem těchto osob je dohled nad dodržováním obecně závazných vyhlášek. Prvotní pracovní smlouva byla podepsána v červenci roku 1991. Skupina ochránců pracovala pod přímým vedením vedoucí odboru vnitřních věcí, která byla u vzniku zakládání městské policie, i když tenkrát ještě jako pořádková služba města Karlovy Vary. Tenkrát byl vedením pověřen Ing. Stanislav Hubka. Ten již pořádkovou službu přetvářel do městské policie a to na základě obecně závazné vyhlášky o zřízení městské policie. Na konci roku 1992 nově vzniklá instituce disponovala již 41 zaměstnanci. Početní stavy se ještě zvyšují, fluktuace je však na začátku vysoká. Do roku 1997, kdy městská policie zaměstnávala již 74 strážníků, bylo do řad přijato celkem 157 zaměstnanců, z nichž 83 osob řady opustilo. Rozměr činnosti městské policie a poptávka po ní, přinutila vedení města k vytvoření služebny ve Staré Roli. O dva roky později se vyvíjí záměr na zřízení služebny, tentokrát pro městskou část Rybáře. V dalších letech v rozsahu rekonstrukce sídla městské policie v ulici Moskevská bylo uskutečněno i vybudování služebny v Rybářích. Rok 1995 je důležitý ještě z důvodu, že po čtyřech letech odchází od městské policie její velitel, jehož ve vedení nahrazuje dlouholetý policista JUDr. Miroslav Pubrdle. S jeho novým přístupem se začíná pozměňovat i samotná městská policie. Pan Pubrdle jí profesionalizuje na policejních základech, ale používá také možnosti rozsáhlejší operativnosti v řízení a financování.⁶⁸

Už v roce 1997 se začíná v Karlových Varech psát historie Městského kamerového dohlížecího systému. V rozsahu první etapy dochází k pokrytí části obchodně správního území, o rok později dochází k podstatnému rozšíření do lázeňské zóny ve městě. První kamerové body tvoří pátevní síť městského kamerového dohlížecího systému i po 17 letech jeho existence. Je třeba dodat, že na kamerový systém se opakovaně úspěšně

⁶⁸ MĚSTSKÁ POLICIE KARLOVY VARY: *Historie Městské policie Karlovy Vary*. [on-line]. [cit. 2015-8-15]. Dostupný z [www: http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=275](http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=275)

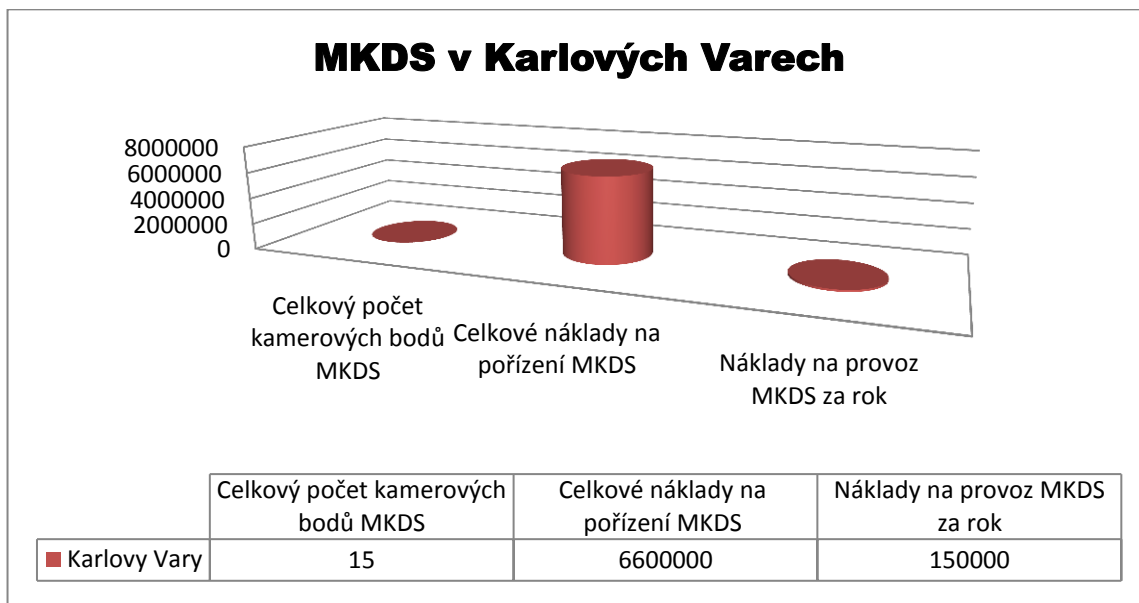
získávat finanční prostředky z dotačních programů prevence kriminality. Ve stejném roce, kdy se začala psát historie městského kamerového systému, došlo k založení nové podoby přímého výkonu služby a to jízdní policie, přesněji cyklohlídek. Ulice města od této doby projíždí pětice strážníků na horských kolech. V roce 1999 městská policie řešila problém s častým zneužíváním tísňového volání, což vedlo k vytvoření dalšího úspěšného projektu v rámci programu prevence kriminality. Záměrem bylo nahrávání a identifikace zlovolného volání. Konec století nabyl zrovna pro městskou policii v Karlových Varech příznivý. Město zavádělo úsporná opatření, která se drasticky dotýkala činnosti městské policie. Jednalo se o výrazné omezení výkonu v podobě poklesu počtu hlídek na noční službě, redukce činnosti služby pultu centralizované ochrany a snížení tabulkových míst. Nastavené propouštění mělo za následek zvyšování odchodů dalších strážníků, kteří v období nejistoty raději zvolili službu u Policie ČR, v Armádě či Vězeňské službě. Následně opouští řady městských strážníků i jejich velitel Pubrdle. Ten byl vystřídán dosavadním zástupcem Bc. Marcelem Vlasákem.⁶⁹

Rok 2001 se nese v duchu modernizace využívaných technologií. Přestavba radiové sítě s využitím převaděče je prvním krokem. Následuje modernizace pultu centrální ochrany, který je doplněn o sledovací zařízení služebních vozidel. Do provozu byl spuštěn vnitřní kamerový systém, v rámci něhož sleduje městská policie i vstupní halu budovy magistrátu. Městský kamerový dohlížecí systém prošel nutnou revitalizací. Postupný rozvoj pracoviště stálé služby finišuje v roce 2006 vybudováním nového operačního střediska s potřebným zázemím pro řídicí činnost operátorů. V nastaveném duchu je operační středisko postupně rozšiřováno a modernizováno. Nahrávací zařízení veškeré komunikace tohoto střediska je nahrazeno novým systémem. Městský kamerový dohlížecí systém je v následujících letech rozšířen. Záznam z již 15 kamerových bodů je uložen na upgradovaném zařízení. Od roku 2008 pak strážníci disponují i mobilní kamerou, kterou využívají především v okolí školských zařízení. Další schopnost městské policie monitorovat území města je rozšířena o mobilní kamerový systém, který bude nasazován na celém území města vzhledem k aktuální potřebě.⁷⁰

⁶⁹ MĚSTSKÁ POLICIE KARLOVY VARY: *Historie Městské policie Karlovy Vary*. [on-line]. [cit. 2015-8-15]. Dostupný z [www: http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=275](http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=275)

⁷⁰ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

Graf č. 5.: Celkový počet a náklady na pořízení a provoz MKDS v Karlových Varech⁷¹

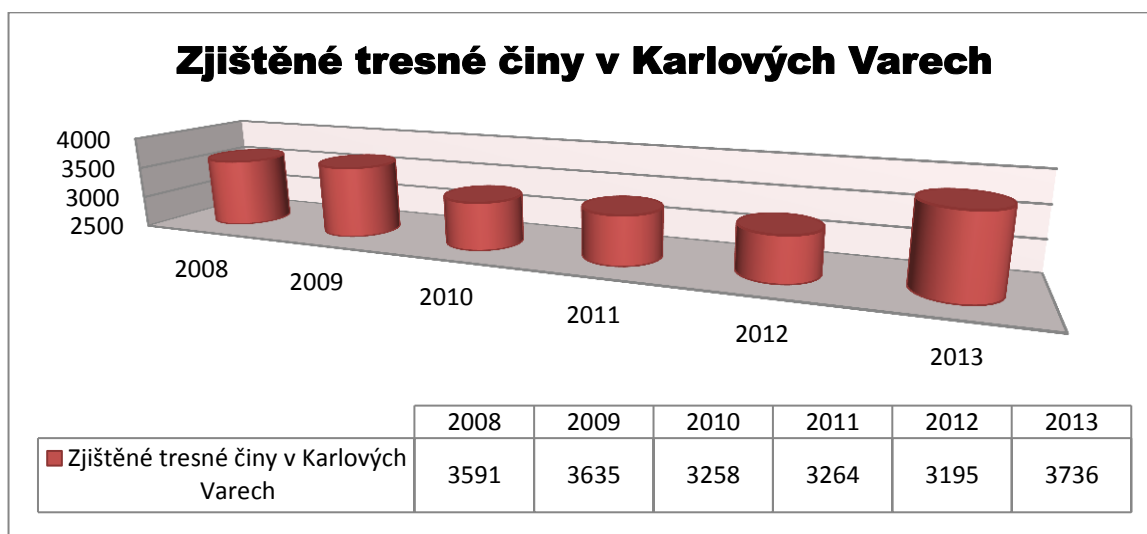

Zdroj: Interní materiál městské policie Karlovy Vary

Městská policie v Karlových Varech patří mezi největší a nejpočetnější v kraji. Městský kamerový dohlížecí systém v Karlových Varech je už dlouhá léta nedílnou složkou městské policie. Je nenahraditelný pomocník a to zejména v boji proti kriminalitě ve městě. Je třeba upozornit na nemalé finanční náklady na pořízení kamerového systému. V průměru město vynaložilo na pořízení jednoho kamerového bodu až 440 000 Kč. Karlovy Vary samozřejmě využívají při nákupu kamerového bodu dotačních titulů z prevence kriminality, kde příspěvek státu na pořízení kamerového bodu se může pohybovat ve výši 90% z celkových nákladů na pořízení. Proto se skutečné náklady města na pořízení kamerových bodů mohou tímto způsobem razantně snížit na únosnou míru investic z městského rozpočtu. Ostatní náklady na provoz městského kamerového dohlížecího systému si musí hradit v plné výši městská policie ze svého rozpočtu a také případnou modernizaci. Vzhledem k tomu jak rychle se tato technologie mění, modernizuje a zdokonaluje je otázkou času, kdy městská policie bude muset vynaložit nemalé finanční prostředky na modernizaci stávajícího systému, tak aby městský kamerový dohlížecí systém i nadále pomáhal k potírání kriminality ve městě.

⁷¹ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

Graf č. 6.: Počet zjištěných trestných činů v letech 2008 – 2013 v Karlových Varech

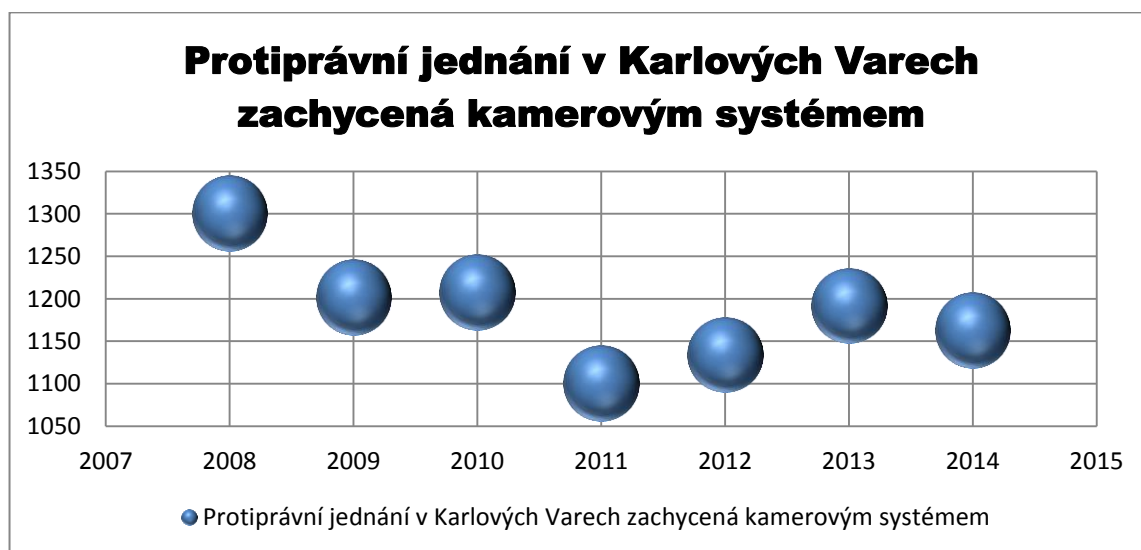
Zdroj: Policie ČR: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

Policejní údaje o počtu zjištěných trestných činů, které jsou uvedené v grafu, nezahrnují trestné činy evidované službou cizinecké policie a službou železniční policie. Kriminalita v Karlových Varech vykazuje ve sledovaném období znatelné změny. V roce 2010 se podařilo hodně snížit počet trestných činů a tento trend se dařilo udržet tři po jdoucí roky, ale pak v roce 2013 se naopak tento počet razantně zvedl. Na otázku co, vedlo k prudkému nárůstu kriminality v roce 2013, není jednoduché odpovědět. Samozřejmě policie ČR sleduje svoji statistiku a podniká kroky, které povedou dříve nebo později k snížení počtu trestných činů na únosnou míru. Na tuto statistiku samozřejmě musí reagovat i městská policie v Karlových Varech v rámci své působnosti. Proto v roce 2014 městská policie požádala o příspěvek z dotačního titulu prevence kriminality na další kamerový bod ve městě, který bude vybudován do konce roku 2015.

Veškeré kamery používané městskou policií v Karlových Varech jsou pohyblivé s automatickým nastavením prepozic a sekvencí. Nepřetržitý monitoring zabezpečuje operační středisko. Samozřejmě zkušená obsluha kamerových systémů v podobě sloužících strážníků, dává systému značnou efektivitu. Obsluha i samotná práce s daty se řídí platnou směrnicí, která je nedílným prvkem Organizačního a pracovního řádu Městské policie Karlovy Vary a je v souladu s právním řádem České republiky. Samotnou hmotnou odpovědnost za provoz městského kamerového dohlížecího systému nese velitel městské policie. V současné době probíhá potřebná modernizace, aby městský kamerový dohlížecí systém byl i v budoucnosti plně provozuschopný a v odpovídajícím stavu. Další investice do

modernizace jsou na čas zastaveny, protože je potřeba nejdříve celý systém převést na optickou síť, což jednak zvýší kvalitu a do budoucna umožní levnější rozšiřování. Celý kamerový systém přehradit na optickou síť stojí nemalé finanční náklady, ale tato investice je pro další bezproblémové fungování nutností. Mnohdy kamery umožňují velcímu operátorovi učinit rozhodnutí na základě reálného stavu věci. Dodávají větší pravděpodobnost zabezpečení dohledu v rizikových oblastech, bez fyzického podílu strážníků a policistů. Pokrývá relativně velké prostranství ve městě a v případě mobilních prvků je i krátká reakce na sledování aktuálních problematických míst. Největší nevýhodou jsou nemalé finanční prostředky, neboť při investování do vývoje se logicky v budoucnosti kumulují běžné výdaje sloučené se servisem. Je také nutné se spoléhat na vyškolenou obsluhu. Občané města si na městský kamerový dohlížecí systém zvykli a negativní odezvy se už neobjevují. Je však nutností neustále garantovat nezneužitelnost dat a využívat technické prostředky k omezení nepřijatelného sledování. Proto je velice podstatná otevřenost vůči veřejnosti.⁷²

Graf č. 7.: Zachycená protiprávní jednání MKDS v Karlových Varech

Zdroj: Interní materiál městské policie Karlovy Vary

V sledovaném období je patrné, že množství zachycených protiprávních jednání má klesající tendenci. Podle této databáze je možné oznámit, že díky městskému kamerovému systému se daří ve sledovaných oblastech úspěšně snižovat kriminalitu. Možná příčina proč se daří kamerovým systémem redukovat kriminalitu je ta, že se daří díky pořízenému záznamu

⁷² VLASÁK, Marcel: Ústní sdělení. Městská policie Karlovy vary. 18. června 2015

pachatele protiprávního jednání usvědčit, protože je jeho protiprávní jednání zaznamenáno a následně může být i použito jako nezvratný důkaz protiprávního jednání.

V roce 2012 městská policie v Karlových Varech provedla dotazníkové šetření, které bylo směřováno na pocit bezpečí obyvatel ve městě. Tento průzkum pocitu bezpečí se uskutečňuje na základě žádosti o dotační titul na rozšíření městského kamerového systému a je nedílnou součástí projektu.

Hlavním cílem výzkumného projektu byla snaha získat základní informace o tom, jak občané Karlových Varů vnímají bezpečí, kriminalitu a delikventní chování na území Karlových Varů. Toto hlavní téma bylo rozděleno na dílčí výzkumné otázky a subtémata:

- Zjistit úroveň pocitu bezpečí v jednotlivých městských částech a detekce sociálních problémů s důrazem na aspekty bezpečnosti.
- Zjistit postoje veřejnosti k práci policejních složek a nově zavedené formy mobilní obchůzkové služby.
- Identifikace lokalit v Karlových Varech, které veřejnost vnímá jako rizikové.
- Porovnání lokalit s ubytovny a bez ubytoven s cílem podchytit potenciální nebezpečí vzniku vyloučených lokalit.
- Využit získaná data pro navazující projekty města Karlovy Vary a k úpravě některých aktivit Městské policie Karlovy Vary.⁷³

Výběrový soubor tvořilo 1068 respondentů, ale do vlastní analýzy bylo započítáno jen 1063 dotazníků, z důvodu nesplnění některého z kritérií. Z celkové populace občanů Karlových Varů se jedná o 2,3 %. Ženy ve výzkumu zaujímaly celkem 55 %. Věkový průměr mužů je 42,4 a u žen 42,7 roků. Na území Karlových Varů bydlí 88 % respondentů, ostatní pocházejí z blízkých obcí a měst, jakou jsou Rotava, Locket, Ostrov nebo Nová Role a i tito jedinci jsou započítáni do analýzy. Deseti procentní hranici přesáhli respondenti v městských čtvrtích Rybáře, Drahovice, Doubí a Tuhnice. Občané, kteří se zapojili do výzkumu, se domnívají, že nejrizikovější lokalitou je Obchodně správní území, tedy část u autobusového i vlakového nádraží a centrum města. Následují čtvrti Rybáře, Doubí a Dvory. Oslovení obyvatelé Karlových Varů se vyjadřovali k tématu, která skupina má nejbližší k páčání kriminálních

⁷³ MĚSTSKÁ POLICIE KARLOVY VARY: *Ankety Městské policie Karlovy Vary*. [on-line]. [cit. 2015-8-20]. Dostupný z [www: http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=344](http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=344)

činů a k delikventnímu chování. Jednalo se o kvalitativní položku, kdy na základě primárních dat bylo vytvořeno několik kategorií, přičemž některé kategorie se mohou překrývat. Někteří dotazovaní uvedli dvě až tři skupiny. Největší počet respondentů se domnívá, že ke kriminálním, delikventním aktivitám mají nejbližší jedinci z romské komunity. Druhou skupinou, která podle respondentů disponuje nejvyšším rizikem k protispolečenským aktivitám, jsou mladiství (mládež) a následuje skupina lidí bez střechy nad hlavou a nepřizpůsobiví občané v ubytovnách. Do kategorie ostatní skupiny jsme zařadili lidi z hnutí skinhead, opilce, seniory, politiky, nezaměstnané, drogově závislé, chudé občany. Dále respondentky, tak i respondenti zařazení do tohoto výzkumného projektu se domnívají, že nejohroženější skupinou, z hlediska obětí trestných činů jsou senioři, takto se vyjádřilo 43 % z dotazovaných. Následují skupiny děti a mládež, ženy a hendikepovaní občané. Podle mínění občanů mohou ke zvýšení pocitu bezpečí přispět hlavně tři opatření. Rozšíření a modernizace městského kamerového systému, zvýšení činnosti mobilní občůzkové služby z 12 na 24 hodin denně a veřejné osvětlení rizikových lokalit. Jiné preventivní opatření zvolilo 48 respondentů, přičemž nejčastěji požadovali více policistů v ulicích města, častější občůzky a pěší občůzky.⁷⁴

Obyvatelé Karlových Varů v dotazníku jasně uvedli, že hlavní složka, která podle nich může snížit kriminalitu, je městský kamerový dohlížecí systém. Obyvatelé nevnímají tento kamerový systém jako prostředek k omezení jejich soukromí. Dále je zajímavé, že místa, která z pohledu obyvatel jsou riziková, tak tato místa se nacházejí převážně tam, kde je už nainstalován kamerový systém, ale objevují se i nová riziková místa z pohledu bezpečnosti a pro tyto nová místa městská policie využívá mobilní kamerový systém, který se dá umístit v podstatě kdekoliv ve městě.

4.4 Městský kamerový dohlížecí systém v Chebu

První historicky dochovaná zmínka o Chebu pochází z roku 1061. Hlavní průmysl zde byl zejména strojírenský, kovodělný, stavební a dřevozpracující. Cheb, je okresní město v Karlovarském kraji, ležící u řeky Ohře. Do konce druhé světové války byla převládající část obyvatelstva německá a Cheb byl významnou součástí Sudet. Po skončení

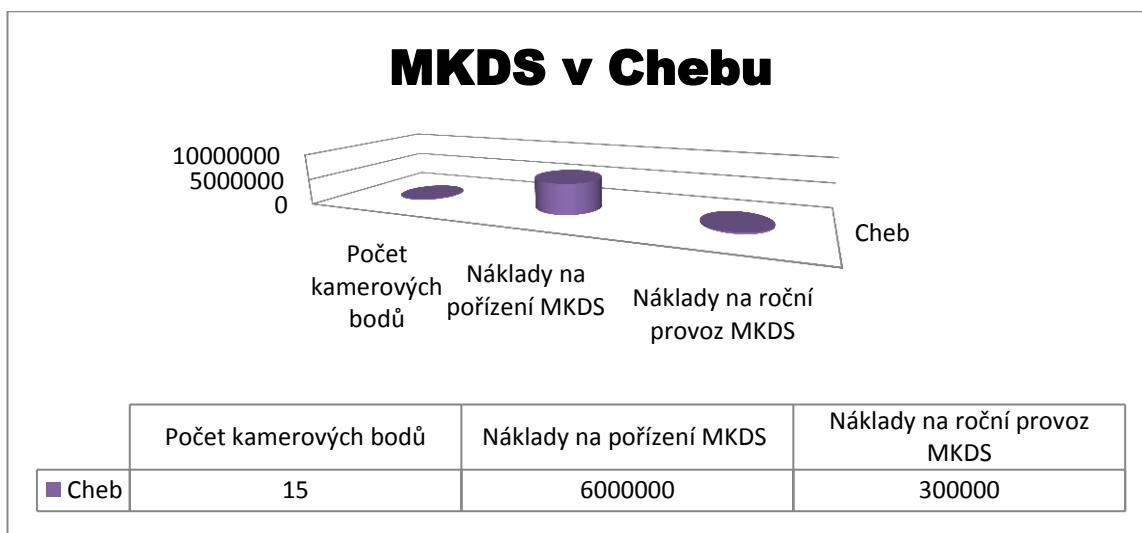
⁷⁴ MĚSTSKÁ POLICIE KARLOVY VARY: *Ankety Městské policie Karlovy Vary*. [on-line]. [cit. 2015-8-20]. Dostupný z [www: http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=344](http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=344)

druhé světové války byli němečtí obyvatelé vysídleni a město se díky tomu částečně vyčistilo. V současnosti zde žije skoro 33 tisíc obyvatel.

Vznik městské policie v Chebu byl uskutečněn v roce 1992 na základě obecně závazné vyhlášky. V Chebu je městská policie druhá největší v Karlovarském kraji a její činnost je v návaznosti na poloze města hodně důležitá. Rozvoj městské policie v Chebu se vyvíjí několik let, modifikovala se hlavně na základě vzniku nových potřeb občanů města a zvyšující se požadavky na jejich činnost. Městská policie se tak stala nedílnou součástí města a občané města jejich služby využívají každodenně a nepřetržitě mnoho let. Na konci roku 2015 městská policie v Chebu zahájila průzkum zjišťování pocitu bezpečí u svých občanů. Výsledná data z tohoto průzkumu budou známa během roku 2016.

Městský kamerový dohlížecí systém v Chebu byl pořízen v roce 1998 jako součást projektu prevence kriminality ministerstva vnitra. Jednalo se o pět kamerových bodů. V následujících letech se počet kamerových bodů navýšil na stávající počet 15 stacionárních kamer. Městská policie zajišťuje nepřetržitý provoz městského kamerového dohlížecího systému už více než 10 let.⁷⁵

Graf č. 8.: Celkový počet a náklady na pořízení a provoz MKDS v Chebu⁷⁶

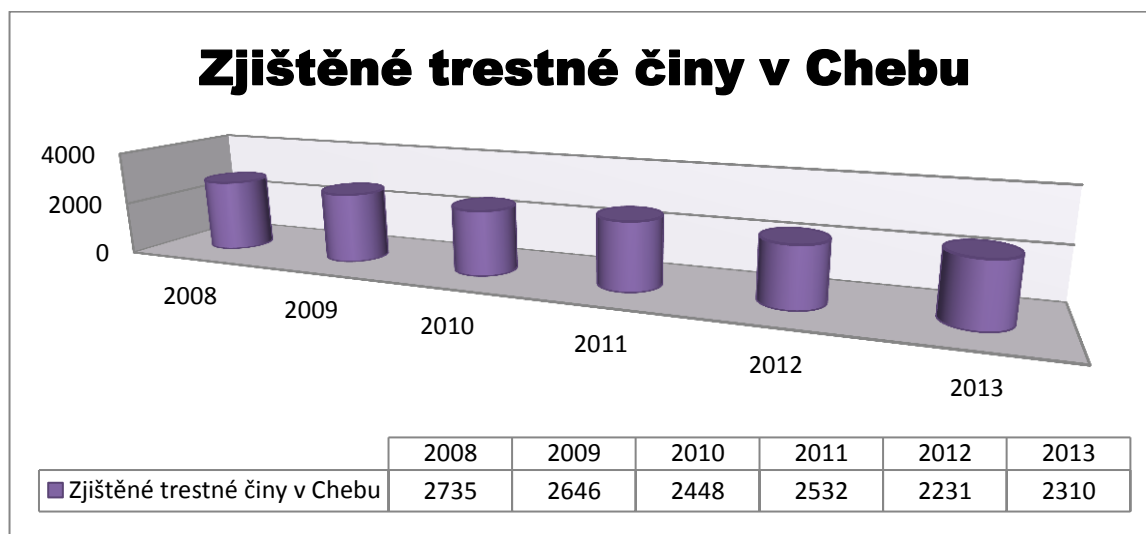
Zdroj: Interní materiál městské policie Cheb

⁷⁵ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

⁷⁶ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

Výhodou pro obyvatele města Cheb je, že zastupitelé města podporují městský kamerový dohlížecí systém už dlouhá léta i díky tomu byly vynaloženy nemalé prostředky na pořízení potřebného počtu kamer. Město Cheb vynaložilo nemalé finanční prostředky na kompletní rekonstrukci pěší zóny, autobusového nádraží a vytvoření kulturně sportovního zázemí na levém i pravém břehu řeky Ohře. Městský kamerový dohlížecí systém monitoringem těchto oblastí, ochraňuje vynaložené miliónové investice před protiprávním jednáním, vandalismem i případným krádežím. Všechny kamerové body jsou pohyblivé s automatickou sekvencí. Monitoring je zajištěn operačním střediskem s přesně daným režimem. Letité zkušenosti strážníků dávají systému velmi kvalitní efektivitu. Obsluha a práce s daty se řídí směrnicí, která je nedílnou součástí Organizačního a pracovního řádu MP Cheb. Hmotnou zodpovědnost za městský kamerový dohlížecí systém nese ředitel městské policie Cheb. Pozitivní ohlasy na městský kamerový dohlížecí systém se v Chebu objevovaly už od samotného začátku činnosti.⁷⁷

Graf č. 9.: Počet obecné kriminality v letech 2008 – 2013 v Chebu

Zdroj: Policie ČR: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

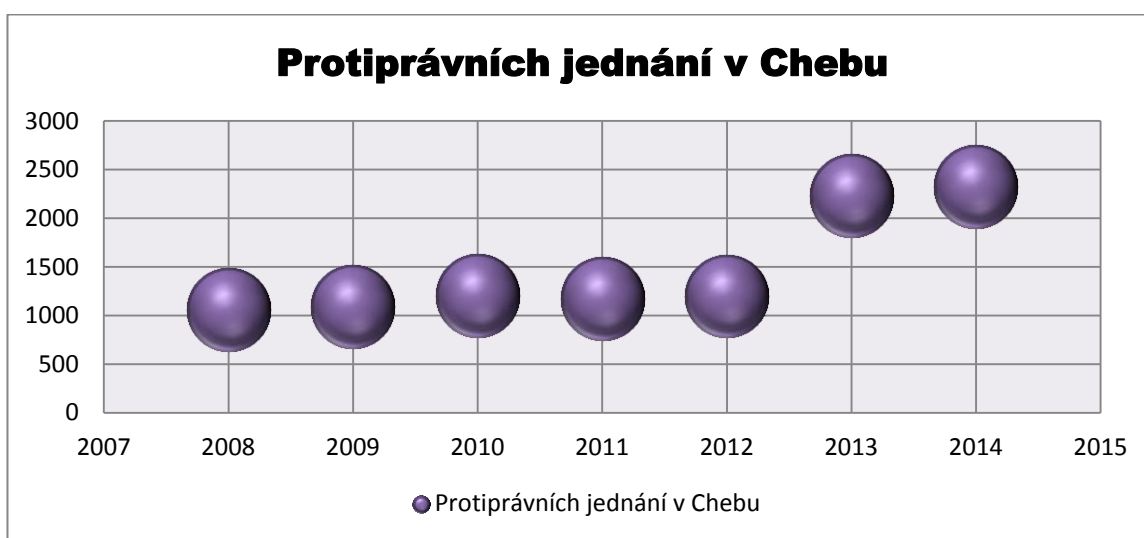
Policejní údaje o počtu zjištěných trestných činů, které jsou uvedené v grafu, nezahrnují trestné činy evidované službou cizinecké policie a službou železniční policie. Z uvedených

⁷⁷ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

dat v grafu je patrné, že celkový počet zjištěných trestných činů v Chebu má ve sledovaném období klesající tendenci, což je pro město a jejich občany velice pozitivní informace.

Městský kamerový dohlížecí systém v Chebu provozuje na základě platné legislativy městská policie. Tento kamerový systém je současně propojen na Policii České republiky, která může také manipulovat s kamerovými body podle svých momentálních potřeb. Tímto propojením se využitelnost i efektivita městského kamerového dohlížecího systému zvětšila a obě policie tento systém využívají pravidelně každý den, jako pomůcku k efektivnějšímu výkonu služby. Pro Policii České republiky, která je stálou složkou a nedílnou součástí integrovaného záchranného systému, je městský kamerový dohlížecí systém nenahraditelný pomocník a to hlavně při mimořádných událostech, ale také i při krizových situacích. Propojení městského kamerového dohlížecího systému mezi Městskou policií a Policií České republiky je z hlediska efektivity využití velmi pozitivní záležitost. Samozřejmě díky tomuto propojení je vytvořena i kvalitní vzájemná kontrola před možným potenciálním zneužitím obsluhou kamerového systému. Také poskytuje mimořádný přehled na místech možného zásahu a tím i efektivnější koordinaci zasahujících jednotek přímo na místě mimořádné události, ale také i při odhalování trestné činnosti a vytvoření potřebných důkazů k objasnění nezákonných činů.

Graf č. 10.: Počet zachycených protiprávních jednání MKDS v Chebu

Zdroj: Interní materiál městské policie Cheb

Ve výše uvedeném grafu v sedmiletém období se v roce 2013 výrazně zvedl počet zachycených protiprávních jednání městským kamerovým dohlížecím systémem. Rok 2014

vykazuje přibližně stejný počet zachycených protiprávních jednání jako v předešlém roce. Důvod, proč se v roce 2013 zvýšil tento počet o 100% je pravděpodobně v tom, že v tomto roce řídil městskou policii v Chebu nový velitel a ten svým novým řízením této organizace zavedl efektivnější využívání kamerového systému. Efektivní používání kamerového systému zajistilo razantní zvýšení počtu zachycených protiprávních jednání a v roce 2014 tento trend pokračoval. Je tedy patrné, že s příchodem nového řízení městské policie v Chebu se zvýšil i počet zachycených protiprávních jednání, ale jestli tento trend bude v dalších letech mít sestupnou nebo vzestupnou tendenci nelze zatím jasně stanovit.

Ve městě Cheb se provedl v roce 2011 výzkum veřejného mínění na téma „Spokojenost občanů s životem v městě Cheb“. Tento kompletní výzkum byl také zaměřen na pocitu vnímání bezpečnosti ve městě a vnímání problémových situací. Kvantitativní výzkum byl uskutečněn formou face to face rozhovorů, tj. osobní rozhovor tazatele s respondentem v ulicích města. Cílové skupiny byly obyvatelé města starší 18 let a volba respondentů byla náhodná s ohledem na dodržení kvót pro pohlaví a věk. Náhodnost a reprezentativita výběrového souboru byla zaručena dotazováním občanů v rozdílných částech města v různých dnech a odlišnou denní dobu. Výstupní data z výzkumu ukazují, že obyvatelé města se celkově cítí bezpečně a za největší problém považují vandalismus, krádeže a drogy. Dále obyvatelé jsou více spokojeni s prací Policie České republiky než s prací Městské policie a uvádějí, že za poslední rok nedošlo v práci Městské policie k žádným znatelným změnám. Místa, kde se občané města cítí nejméně bezpečně, uvádějí ulice Wolkerova, Evropská, Pivovarská, Kamenná, prostory vlakového i autobusového nádraží a okolí těchto prostor. Jako nejčastější důvod k obavám na těchto místech občané uvádějí především nepřizpůsobivé občany a Rómskou komunitu. Skoro třetina dotázaných uvedla, že nejméně bezpečně se cítí na sídlišti Zlatý Vrch, v Podhradí, historickém a širším centru. Zde je nutné uvést, že na sídlišti Zlatý Vrch a v historickém a širším centru jsou nainstalovány kamerové body, které tento prostor monitorují nepřetržitě. Sídliště Zlatý Vrch je občany vnímáno z hlediska snížení pocitu bezpečí, protože na tomto sídlišti se za poslední roky zvýšil počet nepřizpůsobivých osob a Rómové. V historickém a širším centru je vnímání sníženého pocitu bezpečí způsobeno velkou koncentrací osob v tomto prostoru a to jak přes den, tak i v nočních hodinách. Na druhou stranu dle statistických dat od Městské policie v Chebu se právě v prostoru centra města podařilo díky městskému kamerovému dohlížecímu systému snížit nejen obecnou kriminalitu, ale i počet protiprávních jednání zachyceným kamerovým systémem. Dotazovaní obyvatelé města definovali i problémové jevy, které podle nich je

třeba co nejdříve řešit a ty jsou vandalismus, krádeže, alkohol a jiné návykové látky, herny a pouliční prostituce. Dále také uvádějí, co by se mělo zlepšit na práci Městské policie a nejvíce uvádějí, aby strážníci dělali pořádně svoji práci, častější obchůzky města, efektivnější kontroly problémových míst, zlepšit své chování, hlídat více v nočních hodinách, větší počet strážníků v ulicích a chodit více pěšky. Jako největší prioritu práce Městské policie uvádějí potírání vandalismu, zajištění klidu v nočních hodinách a pořádku na veřejných místech.

Díky městskému kamerovému dohlížecímu systému se podařila snížit kriminalita v centru města, ale občané stále vnímají historické centrum města jako nejméně bezpečný prostor. Je, však otázkou času kdy tento pocit bude vnímán stejně jako realita, protože skutečný počet kriminality se snižuje rychleji než vnímaný bezpečnostní pocit obyvatel.

4.5 Městský kamerový dohlížecí systém v Sokolově

Sokolov je město, které si možná většina lidí spojí s mnohaletou těžbou hnědého uhlí. Ale při bližším poznání je zřejmé, že ve městě je mnoho památek, parků a krásná okolní příroda Krušných hor a Slavkovského lesa. Úrodná půda v okolí řeky Ohře přilákala slovanské obyvatelstvo, které se věnovalo hlavně zemědělství a vybuodovalo zde i několik osad. V průběhu německé kolonizace se osídlení rozšiřovalo i do klimaticky méně příznivých oblastí, začala se rozvíjet první městečka a vyvíjela se řemesla a hornictví. Negativně do následujícího vývoje zasáhl odsun německého obyvatelstva a další neuvážené demolice původní zástavby.

Další významným negativem je, že obyvatelé na Sokolovsku v průměru vydělávají nejméně v České republice a mají většinou nejnižší dosažené vzdělání. Vysoká míra dlouhodobé nezaměstnanosti souvisí s uzavíráním továren a průmyslových provozů, kde obyvatelé byly zaměstnáni po generace. Sociální situace střední vrstvy obyvatelstva se nestále zhoršuje a chudí lidé se mnohdy ocitnou v nově vznikajících ghettech.⁷⁸

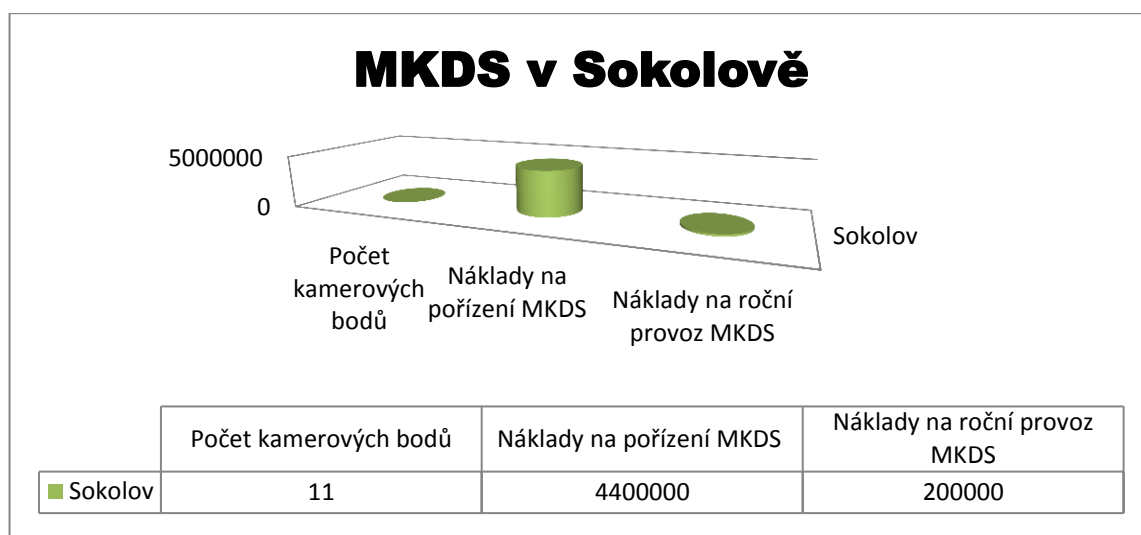
V roce 2003 vznikla Městská policie v Sokolově na základě obecně závazné vyhlášky. Městská policie v Sokolově je nejmladší a nejmenší v porovnání s Městskou policií v Chebu a Karlových Varech. Činnosti městské policie prozatím nejsou zajištěna

⁷⁸ MĚSTO SOKOLOV: *Historie města Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-20]. Dostupný z [www: http://www.sokolov.cz/mesto/historie-mesta-sokolov-63](http://www.sokolov.cz/mesto/historie-mesta-sokolov-63)

nepřetržitým provozem. Na základě zvyšující se poptávky obyvatel města a požadavků zastupitelů města na městskou policii, se počet strážníků bude zvyšovat tak, aby bylo možné v budoucnu zabezpečit nepřetržitý provoz a tím uspokojit potřeby a požadavky obyvatel města.⁷⁹

Městský kamerový dohlížecí systém v Sokolově byl vybudován už v roce 2001, ale jeho provoz byl nejdříve zabezpečován Policií České republiky. Od roku 2008 je činnost městského kamerového dohlížecího systému zabezpečován už jen městskou policií, která od uvedeného roku monitoruje stanovené rizikové oblasti nepřetržitým monitorováním. Počet kamerových bodů se po několika letech stabilizoval, na současných jedenáct stacionárních kamer, které neustále vypomáhají k efektivnějšímu výkonu služby Městské policie v Sokolově.

Graf č. 11.: Počet, náklady na pořízení a provoz MKDS v Sokolově⁸⁰

Zdroj: Interní materiál městské policie Sokolov

“V Sokolově neměla městská policie s využíváním městského kamerového dohlížecího systému zkušenosti jako v jiných městech, ale hned od začátku se snažila zvýšit kvalitu a efektivitu práce díky pomoci od zkušenější městské policie. Výhodou bylo, že se jim podařilo přeskočit různé nedostatky, které museli jiné městské policie během své činnosti vyřešit a učinit jisté

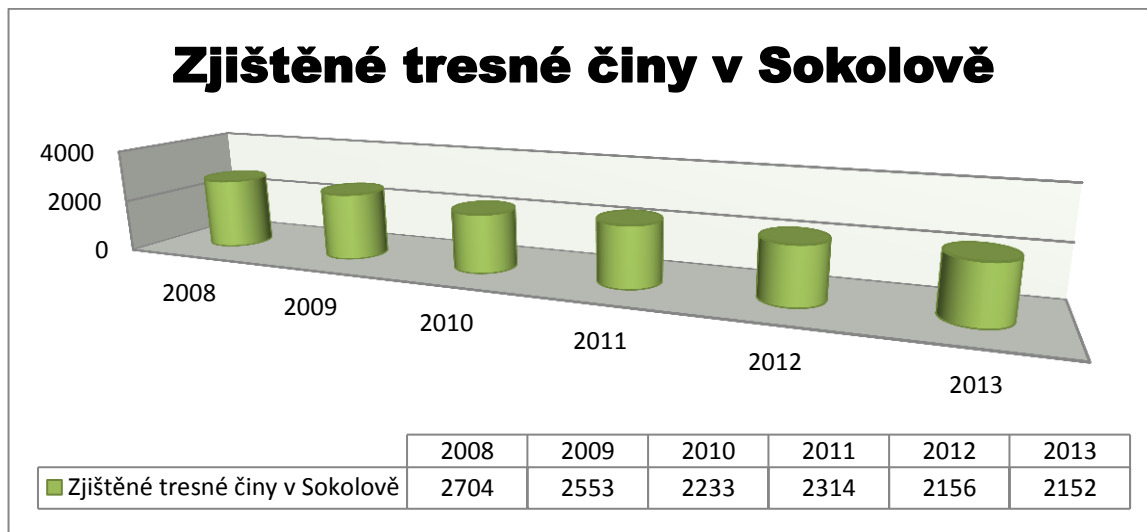
⁷⁹ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

⁸⁰ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.

kroky k odstranění těchto nedostatků. Proto dnes je městský kamerový dohlížecí systém v Sokolově na stejné kvalitní i efektivní úrovni jako v jiných městech, kde cesta k dnešní kvalitě trvala dlouhá léta.”⁸¹

Od roku 2012 se Městská policie zapojila do projektu Bezpečné město a začala lepší spolupráce mezi městem Sokolov, Policií ČR a Městkou policií Sokolov při řešení bezpečnostních problémů na území města Sokolova ve snaze, aby se občané ve městě cítili bezpečně. Projekt byl nastartován v době, kdy Sokolov byl rozdělen na devět územních částí a do každé byl přidělen policista, strážník a zastupitel města Sokolova, kteří mají odpovědnost za bezpečnostní situaci v přidělené části. V následujícím období bude projekt dále rozšířen o vydání informačních brožur, které budou určeny pro občany, kteří nemají přístup k internetu. V brožurách občané naleznou podstatné informace, jako je grafické rozdělení města na okrsky a důležité telefonní kontakty na policii. Do budoucna se počítá i s instalací infoschránek do každého okrsku, kam budou moci občané vhazovat rovněž své dotazy a připomínky k bezpečnostní situaci v Sokolově.⁸²

Graf č. 12.: Počet obecné kriminality v letech 2008 – 2013 v Sokolově

Zdroj: Policie ČR: <http://www.policie.cz/statistiky-kriminalita.aspx>

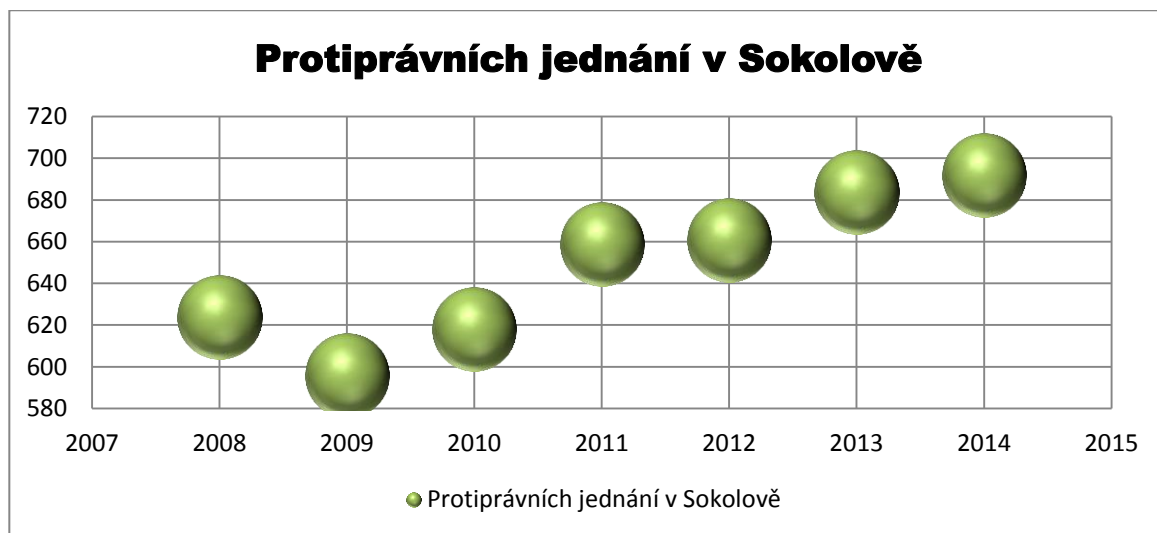
⁸¹ ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Čvik.

⁸² MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-20]. Dostupný z [www: http://www.bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=uvod&oblast=bezp](http://www.bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=uvod&oblast=bezp)

V městě Sokolov se podle uvedených dat mírně snižuje počet trestných činů. Je patrné, že preventivní opatření Policie ČR nebo Městské policie Sokolov mají vliv na snižování kriminality v Sokolově. Tento pokles je mírný, ale v šestiletém sledovaném období má tento trend trvalou tendenci. Určitý podíl na tomto poklesu kriminality má i městský kamerový dohlížecí systém, který je nepostradatelným prostředkem v oblasti prevence kriminality.

Městský kamerový dohlížecí systém v Sokolově má všechny kamerové body pohyblivé s automatickou sekvencí. Obsluhu kamerového systému zajišťuje operační středisko umístěné v budově městské policie, kde efektivita tohoto systému neustále roste a to díky strážníkům, kteří jsou na obsluhu kamerového systému řádně a odborně vyškoleni. Místní a osobní znalost města všech strážníků dodává kamerovému systému zvýšenou funkčnost a využitelnost. Obsluha kamerového systému je řízena vydanou směrnicí, která jasně stanovuje zákonný postup práce s osobními daty a je v souladu s platnou legislativou v České republice. Dále je tato směrnice nedílnou součástí Organizačního a Pracovního řádu Městské policie Sokolov. Hmotná zodpovědnost za celý městský kamerový dohlížecí systém v Sokolově je dána současnému veliteli městské policie, který zajišťuje efektivnější využití tohoto kamerového systému.

Graf č. 13.: Počet zachycených protiprávních jednání MKDS v Sokolově

Zdroj: Interní materiál městské policie Sokolov

Ve sledovaném období je patrné, že od roku 2010 se mírně zvyšuje počet protiprávních jednání zachycených kamerovým systémem ve městě Sokolov. Toto navýšení je však nepatrné a poukazuje to na možné efektivnější využití kamerového systému. Na celkovou

kriminalitu má tento zvyšující trend pozitivní vliv, protože se ve městě od roku 2010 naopak mírně snižuje počet zjištěných trestných činů. Tímto lze stanovit, že pokud se bude počet zachycených protiprávních jednání městským kamerovým dohlížecím systémem zvyšovat, tak naopak se bude i mírně snižovat celkový počet zjištěných trestných činů ve městě.

V roce 2014 město Sokolov ve spolupráci s městskou policií provedlo výzkum pocitu bezpečí občanů ve městě Sokolov. Tento výzkum se realizoval ve vytipovaných oblastech města Sokolova. Provedené šetření bylo uskutečněno formou osobního rozhovoru tazatele s respondentem prostřednictvím dotazníku v terénu. Výzkum navazoval na předchozí analýzu pocitu bezpečí, kterou pro město Sokolov realizovalo Centrum aplikované antropologie a terénního výzkumu při Katedře antropologických a historických věd Fakulty filozofické Západočeské univerzity v Plzni v roce 2011. Cílovou populací byli obyvatelé města Sokolov starší 15 let, kteří měli v období prováděného výzkumu v Sokolově trvalé bydliště.⁸³

V rozsahu zkoumání, byly získány úplné odpovědi od 400 respondentů, z toho bylo 52 % žen a 48 % mužů. Věk a pohlaví respondentů byly pozorovány již při selekci dotazovaných subjektů tak, aby vznikl statisticky relevantní vzorek vyhovující demografickému rozložení obyvatel v regionu. Jak vyplývá z provedeného šetření, nejcitlivějším společenským problémem v Sokolově je nezaměstnanost. Na druhém místě se umístila kriminalita a za ní s malým odstupem politická situace. Pozoruhodným výsledkem je vnímání životního prostředí jako málo závažný problém. V oblasti hodně zatížené důlní činností a chemickou továrnou, která je umístěna ve městě by se očekával spíše negativní posudek životního prostředí. Shodně s analýzou provedenou v roce 2011 obyvatelstvo města hodnotilo kladně i školství.⁸⁴

K vývoji kriminality v ČR, Karlovarském kraji a Sokolově se občané Sokolova vyjadřují v provedeném šetření pozitivně. Zatímco na úrovni ČR se občané přiklánějí k mínění, že kriminalita se všeobecně zvyšuje, při hodnocení vývoje kriminality ve městě převyšuje počet respondentů, kteří zvolili odpověď, že se kriminalita snižuje nebo je stejná. Občané mají největší strach z vandalismu, loupežného přepadení, kapesní krádeže, fyzického napadení, podvodu a vloupání do bytu, domu. Jako nejrizikovější oblasti byly respondenty vyhodnoceny

⁸³ MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-24]. Dostupný z [www: http://www.bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410](http://www.bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410)

⁸⁴ MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-24]. Dostupný z [www: http://www.bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410](http://www.bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410)

přílehlé ulice u vlakového nádraží, dále pak ulice U Divadla, obecně park, ulice Heyrovského, Hornická a okolí kina ALFA. Výsledek koresponduje s odpověďmi na obavu ze skupin obyvatel, neboť za nejrizikovější byly vesměs označeny ulice s vyšším počtem romského obyvatelstva. Nejčastěji uváděnou náplní práce městské policie byl uváděn veřejný pořádek. Na druhém místě byly uváděny pochůzky po městě. Výslovně respondenti zdůrazňovali, že mají na mysli pěší pochůzky, nikoli hlídky v autech. Na třetím místě byla uváděna kontrola pejskařů. Další otázka, která se zaměřila na porušování veřejného pořádku v podobě volného pobíhání psů a neuklizení psích exkrementů byla hodnocena jako čtvrtá nejzávažnější.⁸⁵

Za zmínku stojí položka kontrolovat prostor městským kamerovým dohlížecím systémem, kterou sice uvádělo malé procento respondentů, ale lze vyslovit hypotézu, že sledování občanů na ulici prostřednictvím kamerového systému není vnímáno negativně a v zásadě vytváří v občanech větší pocit bezpečí.⁸⁶

⁸⁵ MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-24]. Dostupný z www: <http://bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410>

⁸⁶ MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-24]. Dostupný z www: <http://bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410>

5 Shrnutí

5.1 Shrnutí praktické části práce

Mezi základní funkce městského kamerového dohlížecího systému v Karlovarském kraji je snaha o vytvoření bezpečnějších oblastí, které byly označeny policií České republiky jako mimořádně rizikové. V těchto oblastech je vážně narušován veřejný pořádek a občané se v uvedené lokalitě cítí méně bezpečně. Kamerový systém má zásadní vliv na úspěšné potírání pouliční kriminality a působí také jako preventivní prostředek. Samotný městský kamerový dohlížecí systém nezabrání žádné osobě v páchání protiprávního jednání ve sledovaných oblastech, ale nenahraditelným způsobem přispívá k odhalování takového jednání a okamžitým správným vyhodnocením situace s následným upozorněním na negativní jednání může ve značné míře přispět k eliminaci bezpečnostní hrozby a obnovení pořádku ve sledované lokalitě. Toto je možné pouze v případě, že profesionálně vyškolená obsluha kamerového systému umí správně a včas vyhodnotit sledovanou situaci a učiní rychlá a účinná opatření, které mají za následek vyřešení protiprávního jednání a obnovení veřejného pořádku. K odrazení případného pachatele páchat protiprávní jednání, může i informační tabulka, která je umístěna na viditelném místě ve sledovaném prostoru s nápisem, že tento prostor je monitorován městským kamerovým dohlížecím systémem, ale také i podrobné informace o městském kamerovém dohlížecím systému na webových stránkách příslušného města.

Profesionální souhra kvalitního lidského faktoru a moderní techniky zajistí velký podíl na úspěšném vyřešení konkrétních případů páchání protiprávního jednání, čehož nelze dosáhnout pouhou činností hlídek policie ve městě. Hlídka policie nemůže svou hlídkovou činností zabezpečit najednou všechny ohrožené oblasti a mít tyto prostory pod neustálou kontrolou. Naopak policie ve spolupráci s městským kamerovým dohlížecím systémem je schopna efektivně ovlivnit potenciální páchání protiprávního jednání a aktivně se účastnit na zabezpečení bezpečného veřejného prostranství ve sledovaných oblastech ve městě. Městský kamerový dohlížecí systém stojí města nemalé peníze a dále je potřeba neustále tento systém modernizovat. Bez kvalitní obsluhy nelze očekávat potřebnou efektivitu kamerového systému a přínos očekávaných výsledků v podobě snížené kriminality ve sledované lokalitě.

Statisticky měřitelná hodnota, která vypovídá o efektivitě městského kamerového dohlížecího systému, je evidovaný počet zachycených protiprávních jednání ve sledovaných oblastech

v Karlovarském kraji. Tato evidovaná statistická data vypovídají o tom, že díky městskému kamerovému dohlížecímu systému se daří ve sledovaných oblastech objasňovat a řešit vzniklá protiprávní jednání, která by bez takového systému nebyla s největší pravděpodobností zjištěna ani vyřešena. V sedmiletém sledovaném období nebyl v Karlovarském kraji celkově zaznamenán výrazný pokles obecné kriminality na základě využívání městského kamerového dohlížecího systému. Naopak je ve sledovaném období v kraji zaznamenán zvýšený počet zachycených protiprávních jednání kamerovým systémem. Města se více zaměřují na zajištění efektivnějšího využívání kamerového systému a tím usilují o garanci většího bezpečí pro své občany. Městský kamerový dohlížecí systém se skládá z moderní technologie, která samozřejmě stojí nemalé finanční prostředky nejen na jeho pořízení, ale je třeba zajistit také bezporuchový provoz kamerového systému s následnou modernizací dle potřeb a požadavků. Kamerový systém pokud je efektivně využíván, tak i přes velké finanční náklady přináší velmi účinnou a nenahraditelnou pomoc při odhalování protiprávního jednání a také jsou následně získávány nevyvratitelné důkazy při následném dokazování negativního jednání. Proto je jasné, že bez městského kamerového dohlížecího systému by nebylo možné v mnoha případech protiprávní jednání zjistit nebo dokázat, že se takový skutek stal a pachatel takového jednání by tím pádem nebyl odhalen a podle zákona spravedlivě potrestán za spáchané protizákonné jednání.

Je třeba si uvědomit, že městský kamerový dohlížecí systém nemůže efektivně fungovat samostatně a musí být koordinovaně doplněn dalším preventivním opatřením. Kamerový systém společně s policejní hlídkou v ulicích vytváří velice účinný prostředek v oblasti prevence kriminality ve městě. Tato koordinovaná činnost preventivních opatření je z hlediska potírání pouliční kriminality velmi účinná a efektivní. V zásadě je i výkon služby hlídek policie více efektivní ve spolupráci s kamerovým systémem a tím se také zvyšuje i objasněnost zjištěných trestných činů a přestupků.

Nejen v Chebu, ale i v jiných městech se snaží ještě tuto efektivitu výrazně zvýšit a proto městský kamerový dohlížecí systém, který používá městská policie je také propojen i na služebnu Policie ČR. Takže nezávisle na sobě využívá kamerový systém ve městě městská policie a zároveň i Policie ČR. Velkou výhodou takového opatření je nejen lepší koordinovanost policejních hlídek na místě zásahu, ale také všech jednotek integrovaného záchranného systému v případě vzniku mimořádné události. Tyto aspekty efektivnosti kamerového systému se velmi špatně ekonomicky hodnotí, ale v případě kdy kamerový

system zachytí vznik mimořádné události a následně jednotky integrovaného záchranného systému dovedou eliminovat škody velkého rozsahu, tak pak je teoreticky možné efektivitu kamerového systému ohodnotit i z ekonomického hlediska, jako přínos pro město.

Na základě provedené dotazníkové ankety pocitu bezpečí obyvatel ve městě Cheb, Sokolov a Karlovy Vary je možné stanovit, že občané ve městech chtějí městské kamerové dohlížecí systémy a možné monitorování na veřejném prostranství nepociťují jako problém se zásahem do jejich osobnostních práv. Další značně významnou předností městského kamerového dohlížecího systému je přínos pro policejní hlídky, které díky tomuto systému mohou statisticky vykazovat zvýšenou výkonnost i efektivitu. Z nejen tohoto důvodu je možné vyhodnotit městský kamerový dohlížecí systém jako významný nenahraditelný pomocník v boji proti obecné kriminalitě. Podle počtu zjištěných protiprávních jednání v Karlovarském kraji nelze jednoznačně stanovit, že kamerový systém má přímý vliv na snižování kriminality ve sledované oblasti, protože za poslední roky má celkový počet zjištěných protiprávních jednání v Karlovarském kraji vzrůstající tendenci. Je možné také tento trend vysvětlit tím, že se neustále zvyšuje efektivita i kvalita kamerového systému a proto se počet protiprávních jednání zachycených tímto kamerovým systémem zvyšuje.

Jedna případná nedokonalost je v současné právní normě na používání městského kamerového dohlížecího systému, protože je nutné hledat v několika právních předpisech a to lze vyhodnotit jako velmi nepřehledné, zvláště u kamerového systému, který zasahuje do osobnostních práv občanů. Potencionální řešení tohoto problému, který by způsobil větší přehlednost v právních předpisech je vytvoření jednoho speciálního právního předpisu. Tento speciální právní předpis by zahrnoval vše v návaznosti na kamerové systémy.

6 Závěr

V teoretické části práce byla stručně objasněna historie ochrany osobnosti. Dále byly vysvětleny platné soudobé právní předpisy zabývající se ochranou osobnosti, které jsou významné pro porozumění ucelené problematiky uváděné v této práci. Ochrana osobnosti je chráněna nejen Ústavou České republiky, ale i ostatními platnými zákony a je samozřejmě vyžadováno dodržování těchto předpisů. Je potřeba informovat, že soudobé právní předpisy dostatečně ochraňují osobnostní práva. Právní normy se stále upravují, tak lze očekávat i eventuelní změny v právních předpisech upravující ochranu osobnosti. Při provozování městského kamerového dohlížecího systému je nezbytné dodržovat platné právní předpisy, protože se jedná o nástroj, který značně zasahuje do práva na ochranu soukromí všech lidí. Vzhledem k zjištěným skutečnostem lze stanovit, že platné právní předpisy vztahující se na kamerové systémy postačují a dostatečně ochraňují osobnostní práva. A tím byl naplněn jeden ze stanovených cílů práce, který měl zhodnotit vztah ochrany osobnosti ke kamerovému systému a analyzovat soudobý status. Zároveň byl realizován i další cíl práce, který se zaměřil na otázku, zda je při využívání městského kamerového dohlížecího systému uspokojivě ochraňována ochrana osobnosti. Městský kamerový dohlížecí systém prožívá velice dynamický rozvoj i vývoj. Kamerové systémy mají stále zvyšující účinnost i výkonnost a proto se v dnešní době více využívají k boji proti pouliční kriminalitě, ale i proti závažnějším událostem, které jsou mimořádně nebezpečné pro společnost jako je například terorismus. Je možné říci, že další úkol této práce byl splněn, protože městský kamerový dohlížecí systém, když je efektivně využíván, tak je postačujícím prostředkem prevence kriminality. Dle zjištěných dat celková kriminalita neklesá, ale přesunuje se do nemonitorovaných území. Zřízení a provoz městského kamerového dohlížecího systému nepatří z ekonomického pojetí mezi výnosnou investici. Ale jsou případy, kdy díky městskému kamerovému systému složky integrovaného záchranného systému přijedou na místo mimořádné události a zabrání svým včasným zásahem vzniku škod velkého rozsahu nebo zachrání lidský život. Takže i poslední úkol této práce byl splněn, protože městský kamerový dohlížecí systém přispívá i k zabránění možnému vzniku škod a tento příspěvek nelze ekonomicky formulovat, ale je třeba ji vnímat jako přínos pro společnost. Zachráněný lidský život nelze vyjádřit v penězích, ale můžeme říci, že je k nezaplacení.

7 Seznam použitých zdrojů

- BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Kamerové systémy v praxi*. Praha: Linde, 2011.
ISBN 978-80-7201-850-5
- BARTÍK, V., JANEČKOVÁ, E., *Zákon o ochraně osobních údajů s komentářem*. Olomouc: Nakladatelství ANAG, 2010. ISBN 978-80-7263-613-6
- ČESKO, *Ústava České republiky*, Praha: Armex, 2012. ISBN 978-80-87451-15-1
- FLEGL, V. *Listina základních práv a svobod v aplikační praxi ČR*. Praha: C.H. Beck, 1997.
ISBN 80-7179-149-0
- GILLERNOVÁ, I., BAHBOUH, R., MERTIN, V. *Slovník základních pojmů z psychologie*. Praha: Nakladatelství Fortuna, 2000. ISBN 80-7168-683-2
- HARTL, P. *Stručný psychologický slovník*. Praha: Nakladatelství Portál, 2004.
ISBN 80-7178-803-1
- JAKL, L. *Nový občanský zákoník a práva k duševnímu vlastnictví*. 1. vyd. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2014. ISBN 978-80-87956-01-4
- KNAP, K., *Ochrana osobnosti podle občanského práva*, Praha: Linde, 2004.
ISBN 80-7201-484-6
- KNAP, K., ŠVESTKA, J., *Ochrana osobnosti v Československém občanském právu*. Praha: Orbis, 1969
- KONÍČEK, T., KŘEČEK, S., KOCÁBEK, P., *Městské kamerové dohlížecí systémy*. Nakladatelství Tiskárny MV, p. o., 2002. ISBN 80-7312-009-7
- KUČEROVÁ, A., NONNEMANN, F., *Ochrana osobních údajů v praktických příkladech*. Vyd. 1. Praha: BOVA POLYGON, 2013. ISBN 978-80-7273-173-2
- MELZER, F., TÉGL, P. a kolektiv. *Občanský zákoník – velký komentář*. Praha: Leges, s.r.o., 2013. ISBN 978-80-87576-73-1
- NOVÁK, D. *Zákon o ochraně osobních údajů a předpisy související: komentář*. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer, 2014. Komentáře (Wolters Kluwer ČR).
ISBN 978-80-7478-665-5
- NOVOTNÝ, P., *Nový občanský zákoník*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014,
ISBN 978-80-247-5163-4
- ORSÁG, O. *Ochrana osobnosti a kamerové systémy*. Praha, 2014. Bakalářská práce. Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU). Vedoucí práce Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik.
- PRAŽÁK, Z., *Občanský zákoník*. Český Těšín: Poradce, 2012. ISBN 978-80-7365-338-5

SVEJKOVSKÝ, J., *Nový občanský zákoník: srovnání nové a současné úpravy občanského práva*. Nakladatelství C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7400-423-0

ÚPLNÉ ZNĚNÍ ZÁKONA Č. 553/1991 SB., O OBECNÍ POLICII: ÚPLNÉ ZNĚNÍ ZÁKONA Č. 200/1990 SB., O PŘESTUPCÍCH. Vyd. 11. Praha: Armex, 2014. Edice kapesních zákonů. ISBN 978-80-87451-34-2

Internetové zdroje:

DEMOKRATIEZENTRUM WIEN. *O základních právech a jejich vývoji v Rakousku*. [on-line].

[cit. 2015-08-10]. Dostupný z WWW:

http://www.demokratiezentrum.org/fileadmin/media/pdf/welan_grundrechte.pdf

MAPA SOCIÁLNĚ VYLOUČENÝCH LOKALIT: *Mapa sociálně vyloučených a sociálním vyloučením ohrožených romských lokalit v České republice*. [on-line]. [cit. 2015-8-10].

Dostupný z www: http://www.esfcr.cz/mapa/int_kv.html

MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-20]. Dostupný z www:

<http://bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=uvod&oblast=bezp>

MĚSTO SOKOLOV: *Bezpečné město Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-24]. Dostupný z www:

<http://bezpecne.sokolov.cz/www/script/main.php?ac=stranka&id=410&menu=410>

MĚSTO SOKOLOV: *Historie města Sokolov*. [on-line]. [cit. 2015-9-20]. Dostupný z www:

<http://www.sokolov.cz/mesto/historie-mesta-sokolov-63>

MĚSTSKÁ POLICIE KARLOVY VARY: *Ankety Městské policie Karlovy Vary*. [on-line].

[cit. 2015-8-20]. Dostupný z www: <http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=344>

MĚSTSKÁ POLICIE KARLOVY VARY: *Historie Městské policie Karlovy Vary*. [on-line].

[cit. 2015-8-15]. Dostupný z www: <http://www.mpkv.cz/index.asp?menu=275>

MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Kamerové sledování veřejných*

prostranství a institucí. [on-line]. [cit. 2015-08-09]. Dostupný z WWW:

<http://www.mvcr.cz/clanek/kamerove-sledovani-verejnych-prostranstvi-a-instituci.aspx>

ÚŘAD NA OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Komentář k zásadám provozování*

kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů. [on-line].

[cit. 2015-08-09]. Dostupný z WWW:

https://www.uoou.cz/files/metodika_provozovani_kamerovych_systemu.pdf